XXXII. ÉVFOLYAM, 53. SZÁM.
1976. DECEMBER 30.
Ára: 1,80 Ft

BOLDOG ÚJ ÉVET KÍVÁN OLVASÓINAK A

Ludas Matyi

Várnai György rajza

Újévi jókívánságok

KÁDÁR JÁNOSNAK
LÁZÁR GYÖRGYNEK
BENKEI ANDRÁSNAK
BONDOR JÓZSEFNEK
DR. FALUVÉGI LAJOSNAK
KESERŰ JÁNOSNÉNAK
DR. KOROM MIHÁLYNAK
DR. POLINSZKY KÁROLYNAK
DR. POZSGAY IMRÉNEK
PULLAI ÁRPÁDNAK
DR. SCHULTHEISZ EMILNEK

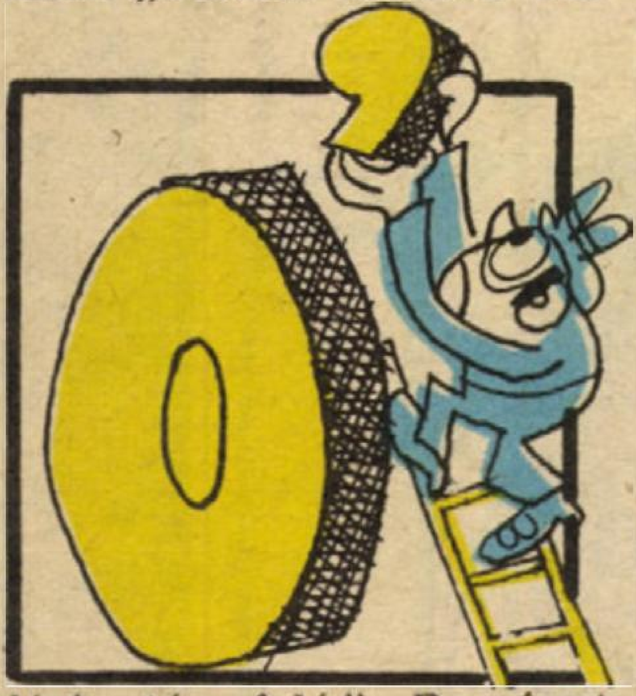
(lapunk 3–13. oldalán)

KEDVES LUDAS!

NYELVRONTÁS BKV-MÓDRA

BETŰNKÉNT felrakatják, előtte bizonnyal megtervezik a feliratokat. Az Astoriánál ez áll: „LEJÁRAT METROHOZ" (rövid o-val!...) pedig így helyes: *a* metróhoz! Ugyancsak az Astoriánál egyetlen felirat két névelőt is elcsen: „Tanács körutra Ma-

dách tér felé." Bocsánat, tisztelt metrósok, ez így jó: *A* Tanács körútra *a* Madách tér felé. Ilyet is mondanak néha: „Ajtók záródnak". Pardon! Az orrunk előtt becsapódó ajtók, tehát: *az* ajtók! A kis földalatti minden állomásán öles betűk hirdetik: „Millenniumi földalatti vasút útvonala." Egy van belőle, mutassanak rá határozottan: *A* millenniumi földalatti vasút útvonala.

A JÁRMŰVEKEN levő kis táblák néha bőbeszédűek, lefelejtenek írásjeleket, a hosszú magánhangzókat röviden írják: „Kérjük *(ide vessző kellene)* jelezzen idejében *(megint hiányzik a vessző!)* ha leszállni kíván *(miért nincs felkiáltójel?)* „Távműködtetésű ajtó. Az ajtónak támaszkodni tilos": egy föliratban valamely szót *ismételni* szükségtelen, *tiltás* helyett pedig hasznosabb az utas *érdekére* hivatkozni. Így: A távműködtetésű ajtónak támaszkodni veszélyes. (A hatóság tilt, egy vállalat — már pedig a BKV nem hatóság, ugye?! — pedig körültekintően figyelmeztet a balesetveszélyre.) „Vigyázat, befelé nyilik!" — bizony, de miért nem hosszú í-vel?!

HASZNOS, DE magyartalan az ilyen óvás: „Kérjük a biztonsági sávot szabadon hagyni!" Magyarul és udvariasan: „Kérjük, hagyják szabadon". Ez is németes (látható minden pénztárnál): „Kérjük ellenőrizni a..." Kérem a kedves BKV-t, javítsa így: Kérjük, ellenőrizzék... A járművezetők és forgalomirányítók „névelő-kleptomániáján" segíthetne egyetlen vezérigazgatói körlevél tíz-tíz jó példával. A feliratok, szövegek? Nemrégiben olvashattuk, hogy korszerűsíteni fogják őket. Soha jobb alkalom a nyelvtisztításra! De ahogy szakemberek vezetik a járműveket, bízzák a szövegek megírását és a kiírás ellenőrzését is szakemberre: nyelvészre.

Szabó Ernő

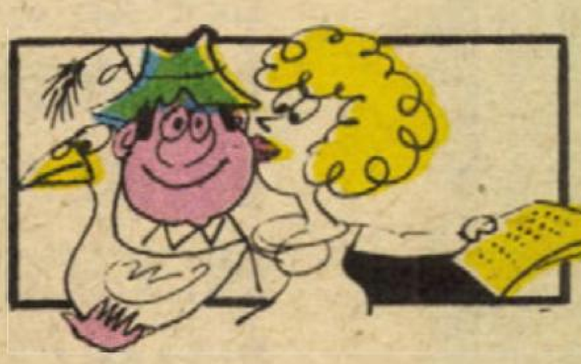
HOKEDLIVEL MOZIBA

Mellékelten küldök három jegyet. A kispesti Ady mozi 11. sorának 10., 11. és 12. székére szól. Ezt a három széket azonban javítás miatt kiszerelték — több mint egy éve. Gondolható, mennyi kellemetlenséget okoz a nézőtéren, kivált telt ház esetén, hogy a nem létező székekre szóló jegyeket is eladja a pénztár, ahelyett, hogy azokat letépné a jegyblokkból és magánál tartaná. Tán vigyünk magunkkal tábori széket vagy hokedlit a moziba?

Balogh Rezső
Bp. XIX., Hungária u. 12.

KÖSZÖNET

Köszönöm a Ludas Matyinak, hogy közölte levelem. Köszönöm a lap sok olvasójának — magánszemélyeknek és vállalatoknak —, akik és amelyek felajánlották segítségüket. Külön köszönöm a Villamosipari és Gépjavító Szövetkezetnek, hogy olvasván SOS jelzésemet a Ludasban, el is küldte nekem a Gemenc kályhámhoz szükséges üveget. Eny-

nyi segítőkészség láttán arra gondoltam jóleső szívvel, hogy van még emberség a világon.

Kormány Józsefné
3600 Ózd, I.
Esze Tamás út 7/b.

A BOKSZOLÓ „TOLLA"

Kezembe került az 1976-os serdülő ökölvívó bajnokság kiírása. Őszinte csodálkozással olvastam benne a következőket:

„A bajnokságon csak férfias hajviselettel lehet szorítóba lépni. Ez a következő: elöl — szemöldökig, hátul — a tarkó közepéig érhet és nem takarhatja a füleket."

Nagyon szeretném, ha a Ludas lerajzolná, hogyan is fest egy férfias serdülő ökölvívó — legalábbis a serdülő bajnokság rendezői szerint.

H. B.
Zalaszentgrót

A CÍMZETTEK VÁLASZOLNAK

Fürdés

Örömmel olvastam a *Heti egy fürdés* című glosszájukat (Ludas, 48. sz.), amely jogosan nehezményezi, hogy a továbbképzésen részt vevő és IBUSZ-szobákban elhelyezett orvosok és gyógyszerészek számára költségvetésünk alapján csak heti egyszeri fürdést tudunk biztosítani. Bizony, sajnos, kis pénzösszeg jut csak az orvos- és gyógyszerész-továbbképzés rendkívül fontos feladatára. Másik példa: egy egyetemi tanár vagy akadémikus, ha ezen a tanfolyamon egyórás előadást tart, amely a több napos előkészület mellett sokszor évtizedek munkáját sűríti magába, ezért 120 Ft-ot kap. Hosszan sorolhatnám a példákat. Ha a továbbképzésen részt vevők fürdési díját naponta fizetnénk, ez 650 ezer forinttal, mintegy 10 százalékkal növelné továbbképzésre fordított költségvetésünket. Távlatilag bizonyosan olcsóbb lenne, ha az Orvostovábbképző Intézet olyan kulturált orvosszállással rendelkeznék, mint például a győri Megyei Kórház vagy külföldi példával élve: a pozsonyi Orvostovábbképző Intézet. Összegezve: szegény ember vízzel főz és a saját pénzén fürdik.

Dr. Böszörményi Miklós
oktatási rektorhelyettes
Orvostovábbképző Intézet

Fényvisszaverő címke

Bot, fényvisszaverő címkével (Ludas, 49. sz.) című levelük írója, *Székely Gábor* vállalatunkhoz is benyújtotta újítási javaslatát. Mi jónak értékeltük ötletét, minthogy azonban mi már 13 éve nem készítünk mankókat és járóbotokat, a javaslatot továbbítottuk a gyártásban illetékes Pomázi Faipari Ktsz-nek. Erről még aznap levélben értesítettük Székely Gábort.

Mészáros Tamás
Gyógyászati Segédeszközök Gyára

Bizalmas

Válaszolva *Bizalmas űrlap* című panaszukra (Ludas, 48. sz.) közöljük: a panaszt tevő kárigényét elismertük, a kártérítésről intézkedtünk és fiókűzleteinket értesítettük, hogy a hasonló bosszúságokat elkerülhessük, a jövőben adják ki az ügyfélnek a kárigény-bejelentő nyomtatványt, otthoni kitöltésre, ha erre igényt tart.

Steinhardt László
elnök,
Ruhatisztító Szövetkezet

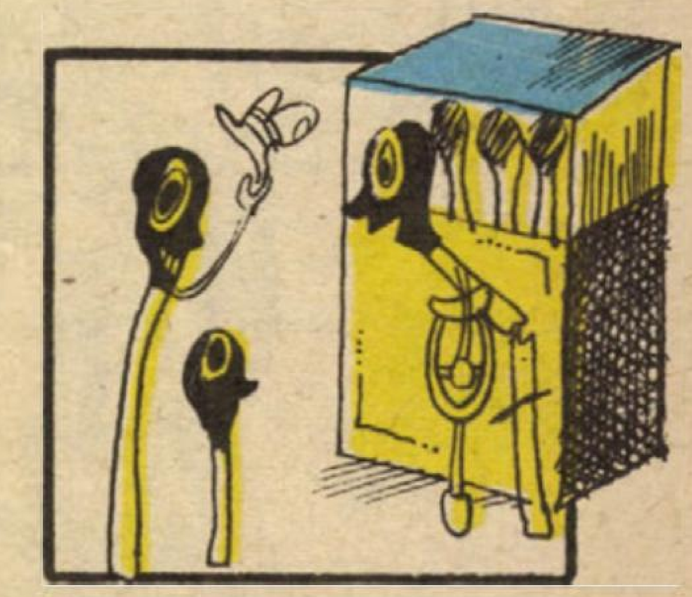
Útjelző tábla

A *Tücsök és bogár* rovatban (Ludas, 42. sz.) megjelent egy sebességkorlátozó tábla képe, 0 cm felirattal. A lapnál nem merült fel senkiben, hogy a Közúti Igazgatóságok ilyet nem festenek, ez csak szándékos rongálás eredménye lehet? Sajnos, tucatjával tudunk mutatni ismeretlen tettesek által összefirkált, megrongált közúti táblákat — még az is előfordul, hogy egyiket-másikat ellopják. A rongálást útellenőreink felfedezik, azokat mielőbb kijavítjuk, de egy perc alatt nem megy. Ha legközelebb hasonló megcsonkított táblát fotóját közlik, kérjük, fűzzék hozzá, hogy ez veszélyes és elítélendő szórakozás.

Bogár Pál
főmérnök,
KPM Közúti Igazgatóság,
Székesfehérvár

AHÁNY SZÁL, ANNYIFÉLE

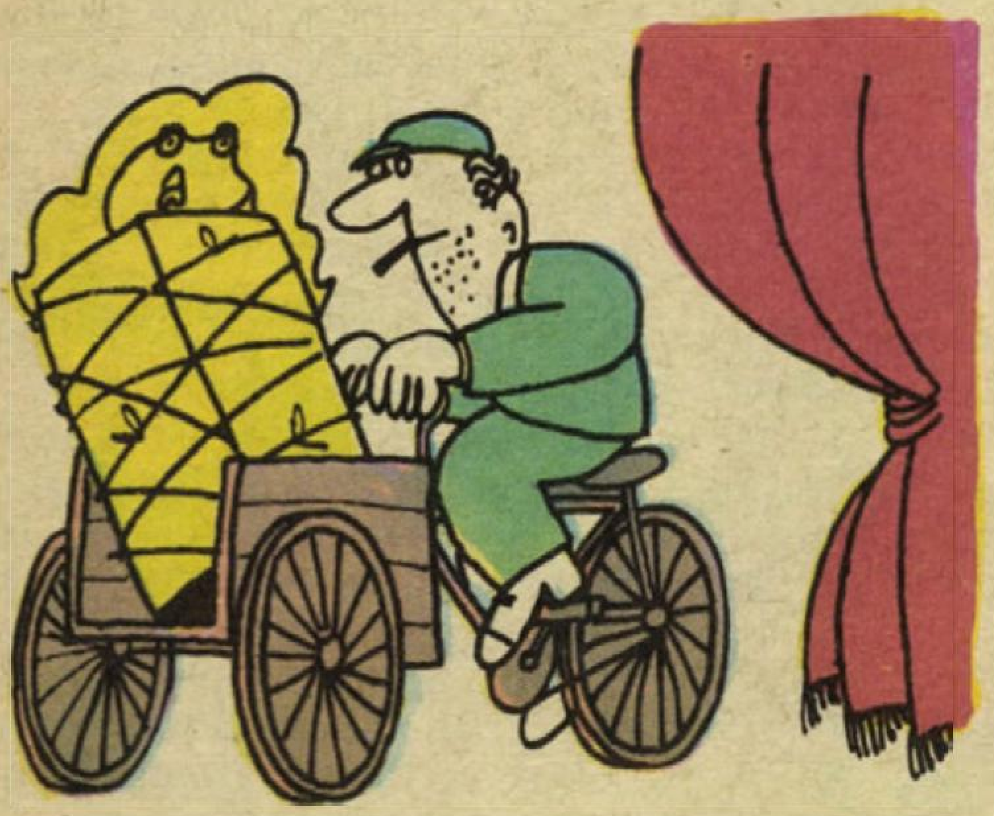
Kis doboz. Benne foszforos, fából készült szálak. A szálakat úgy hívják: gyufa. A szálak messziről nézve olyanok mint az ikertestvérek. Közelről kiderül, hogy szó sincs róla. Mindegyik más. Mintha gondos kezek válogatták volna őket ilyen különbözőre. Hogy a gyufatulajdonos ne unatkozzék. Hogy az a mozdulat, amellyel meggyújtja a szálat, ne legyen gépies. Az első szál kettétörik. Kiderül, hogy a dereka túl vékony, nem bírta a megpróbáltatást. A láng leesik a gyufatulajdonos pulóverére. A második szál nem gyullad meg. Nem azért, mert megijedt az előző je-

lenettől, hanem mert leesett a fejéről a foszfor. A harmadik szál kissé vastagabbra sikerült. A negyediknek elváltozott a színe. Az ötödiknek csak a fele van meg. A hatodikból apró szálkák lógnak ki. És így tovább. Viszont a ráragasztott képek szépek, figyelemre méltóak. A szóban forgó dobozon például ez áll: kiváló minőség. Már-már megijed a gyufatulajdonos, hogyan értékelhették ezt a sok bajt okozó gyufásdobozt kiválónak, amikor kiderül, hogy nem a gyufa kiváló, hanem a Supernova borotvapenge. Mintha a gyufacímke ragasztói ezzel akarták volna megvigasztalni a gyufatulajdonost. Aki egyébként nem borotválkozik. Különben — vigasztalásként — azonnal vásárolt volna néhány Supernovát.

(bende)

a Bemutató

Egyöntetű volt a vélemény: a rendezőnek van fantáziája. Hogy csak egy példát említsek: az első felvonás második jelenetében, Kevert, a kitűnő színész, tricikliln vitte be a színpadra partnernőjét, aki tulajdonképpen egy csomag volt, gondosan bepakolva, zsineggel átkötve. Még az irányítószám sem hiányzott róla és ott bontották ki a színpadon, a nézők szeme láttára.

A premier simán lezajlott volna, ha nem jelenik meg az előadás előtt Töménytelen, a hisztérikus drámaíró, aki minden egyes soráért úgy harcolt, mint Nelson admirális Trafalgárnál és ha már észérvekkel nem harcolhatott, szép csendesen elájult. Az igazgató menet közben kezet fogott vele és így szólt:

— Most nem érek rá, drága barátom. Tudod, ezek a legnehezebb percek. De bármikor szívesen...

Töménytelen utánafutott, de az igazgató gyorsabban tudott futni és jobban ismerte a színházi járást: pillanatok alatt eltűnt.

Az első felvonás így kezdődött:

Melánia: (szomorúan)

Dezső: (maga elé meredve)

Melánia:

Dezső:

És ekkor jött be a színpadra Dezső mamája.

Mama: (ingerülten)

Melánia:

Dezső:

A közönség el volt ragadtatva. Különösen amikor a mama azt mondta a lányának

Mama:

Melánia:

Közben a szereplők ki-be járkáltak a színpadon, ügyet sem vetve egymásra. Kevert a nézőtéren is mászkált, felállítva a nézőket, majd a ruhatárban felvette a kabátját és hazament a lakására, tunkolt egy kis pörköltszaftot a konyhában, aztán visszament a színházba.

Drámaírónk a második felvonás utáni szünetben lecsapott a rendezőre.

— Fontos ügyben beszélnem kell veled!

— Lehetetlen!

— Kell!

— Nem — mondta határozottan a rendező. A drámaíró azonnal elájult, de senki sem törődött vele: átlépték, rátapostak, legázolták.

A harmadik felvonás utolsó jelenete:

Nagypapa: (szélütötten dadogva)

Melánia: (maga elé suttogva)

Dezső: (megbocsátóan)

Siker! A premierközönség tombolt. Méltányolta a rendező újat kereső törekvéseit. A képzelőerejét. A bátorságát. Különösen az a jelenet aratott sikert a harmadik felvonásban, amikor a nagypapa megeszi a díszletet, ecetes paprikával.

— Na végre! — mondta Töménytelen, amikor az előadás után végre megtalálta a rendezőt. — Már órák óta meg akarom mondani nektek: csak két hét múlva leszek készen a darabommal.

— Késő! — legyintett a rendező. — A bemutatót ma este megtartottuk. Szöveg nélkül. És senki se vette észre... De azért csak írd meg a színművedet és add be. Ne nekem. Az archívumnak. Ott majd lerakják a többi közé...

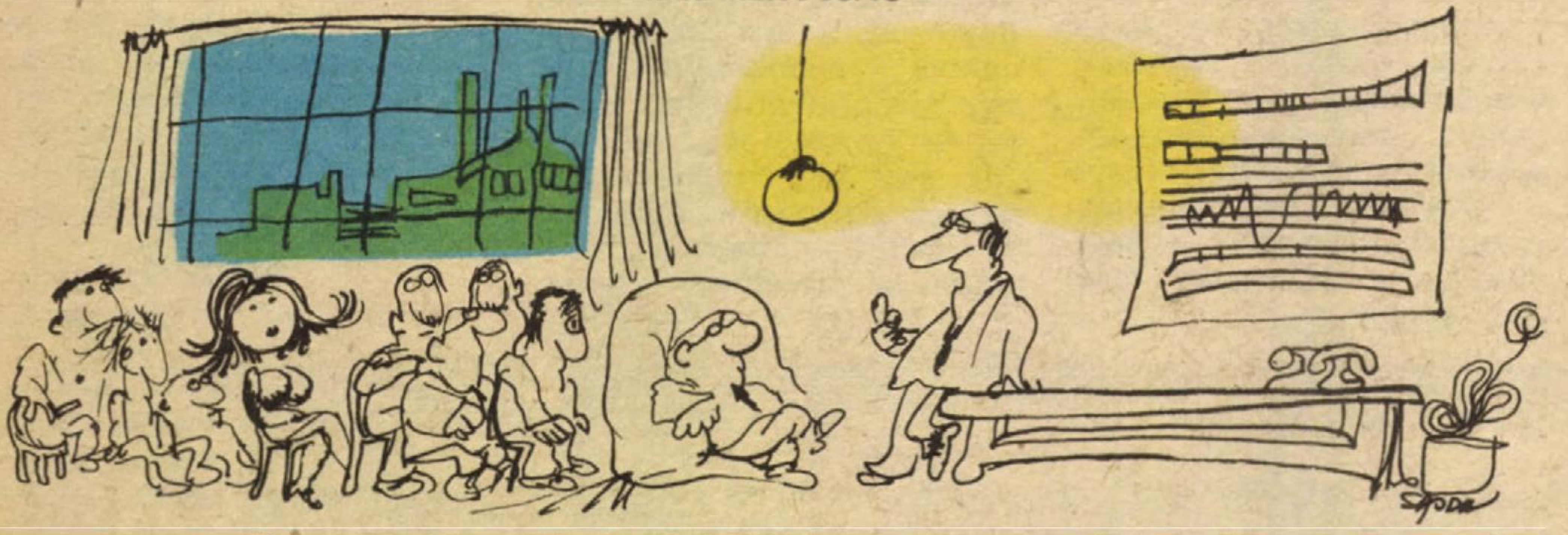
Mikes György

BÚÉK — KÁDÁR JÁNOSNAK

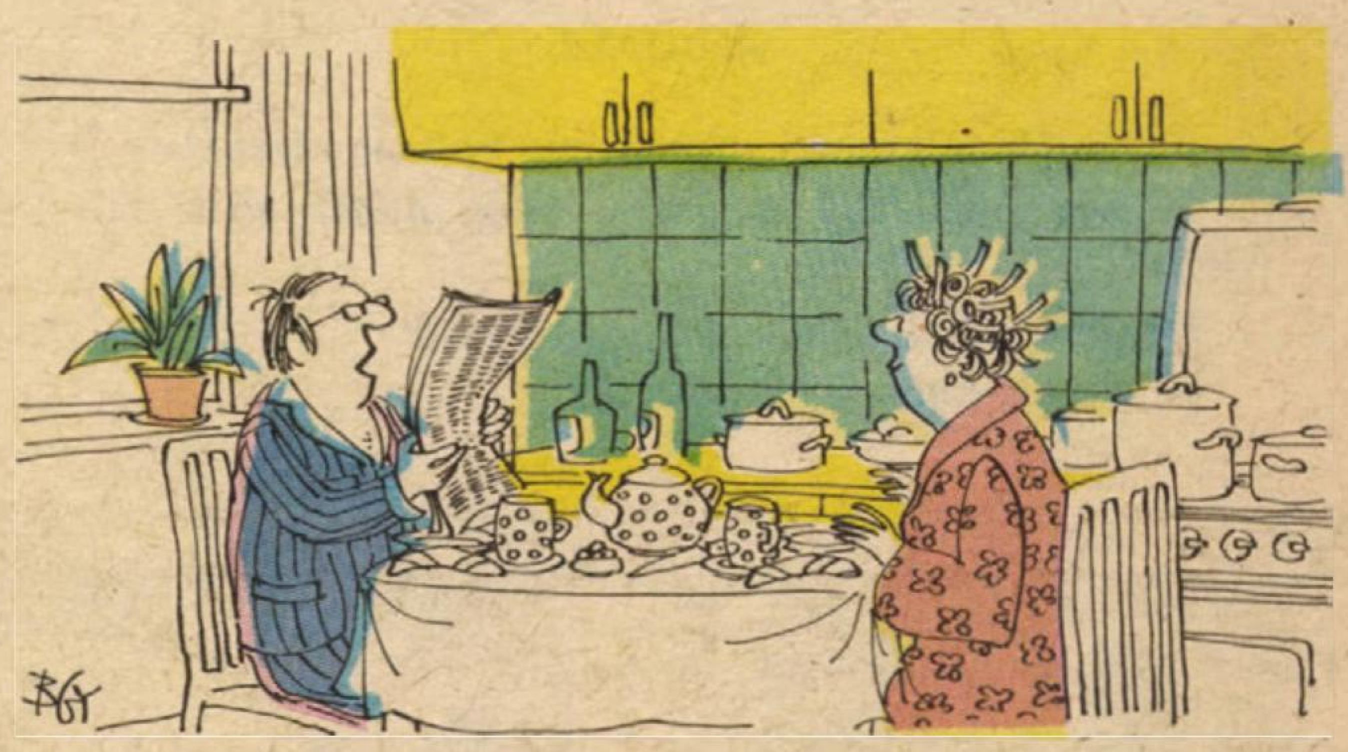
Bécsi sajtókonferenciáján megemlítette, hogy élete nagyobbik részét egy kapitalista országban töltötte el. Kívánjuk, hogy egy budapesti sajtókonferencián majd arról beszéljen, hogy életének lényegesen nagyobbik részét egy szocialista országban töltötte el.

TAKARÉKOSSÁG

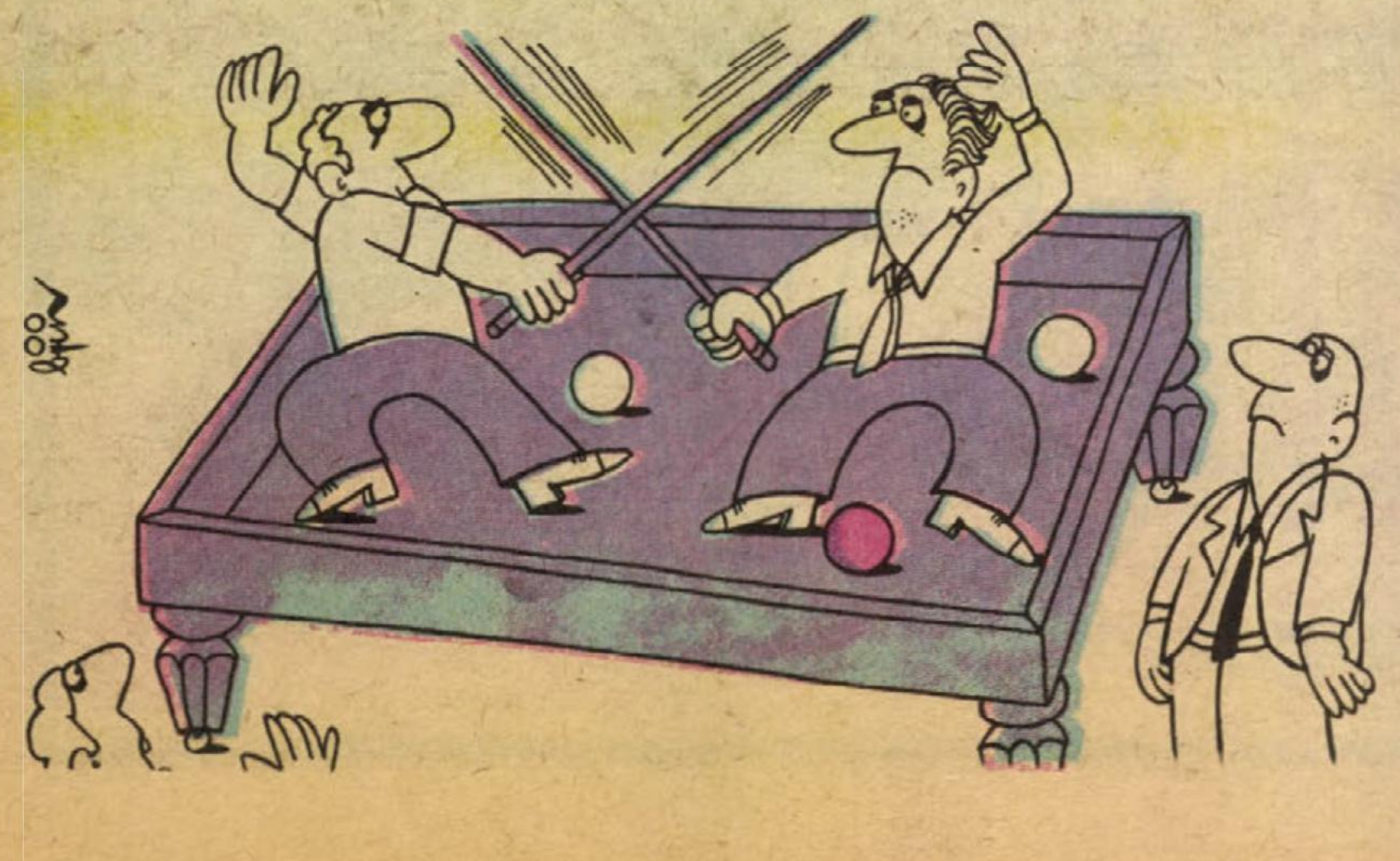
— Kovács kartárs szóbeli dicséretet kap, megosztva Kiss kartárssal.

ÚJÉVI HATÁRIDŐK

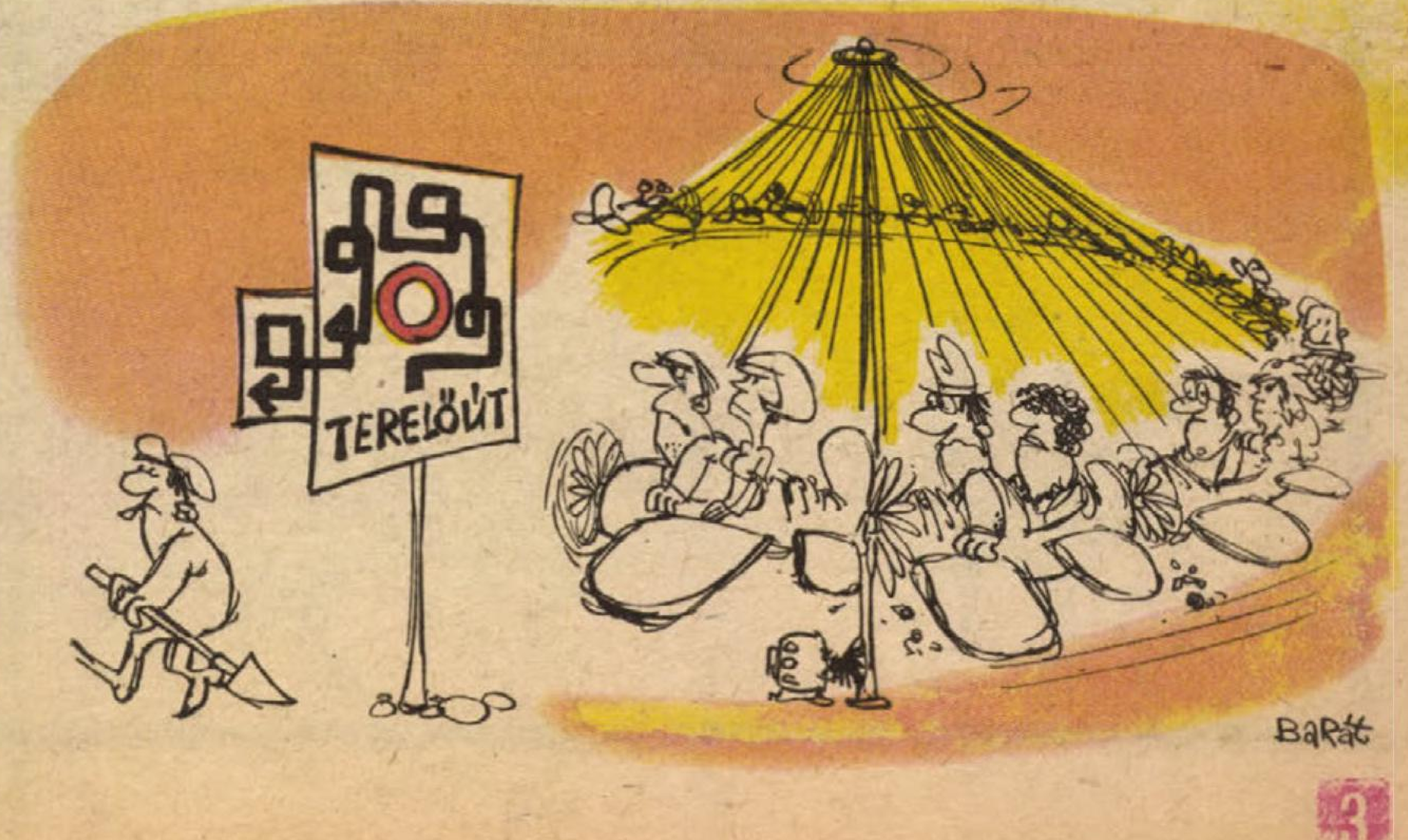

— Mindent megnyitottak, mindent átadtak, de vajon mikor fognak mindent befejezni?

ELSZÁNT KÜZDELEM

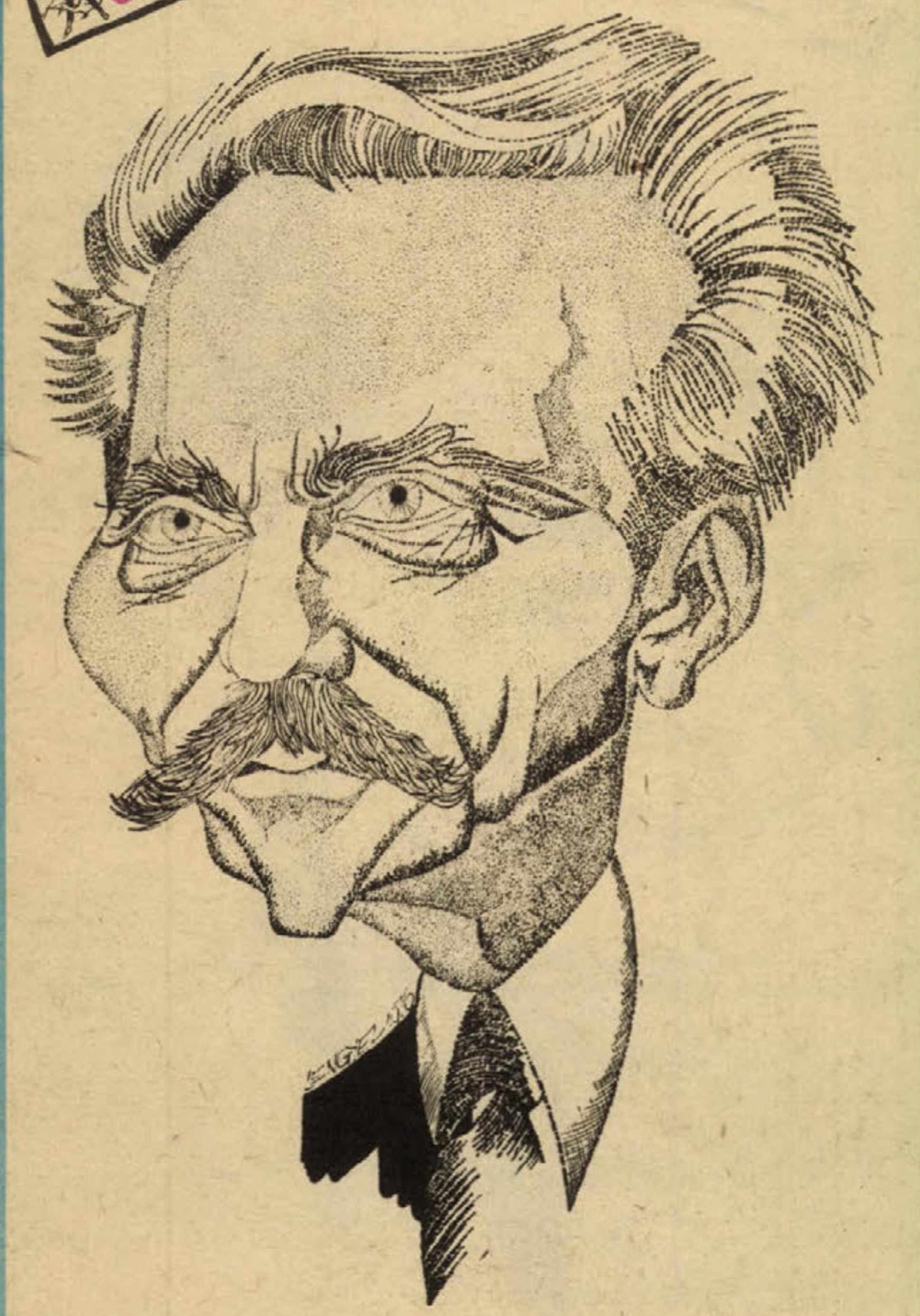

HA EZ IGY MEGY TOVÁBB

BÚÉK

LÁZÁR GYÖRGYNEK,
A MINISZTERTANÁCS ELNÖKÉNEK

Kívánunk egy olyan közepes gazdasági évet, amely jobb, mint az 1976-os, de rosszabb, mint az 1978-as.

BELETÖRŐDÉS

— Úgy látszik, a szép Gizike már beletörődött a férje halálába.

— Ő már igen, de a második férje még nem ...

MODELL

A kezdő színésznő dicsekszik kolléganőjének:

— Egy festő ma megkért, hogy álljak neki modellt.

Mire a másik színésznő megjegyzi:

— Talán kubista az illető? ...

Levélváltás a patronról

Tisztelt Szerkesztőség!

Vállalatunk a szifonpatronos dobozok leragasztását ez év első félévétől fokozatosan szüntette meg. Jelenleg már egy doboz sem kerül leragasztásra. Az e miatti elégedetlenséget, a negyedik negyedév során, a dobozokba helyezett utalványok váltották ki ilyen élesen. A nyeremény-utalványok miatt nem láttuk célszerűnek a dobozok leragasztását. És az sem lett volna célszerű, hogy azokat a dobozokat ragasszuk le, amelyekben az utalványokat elhelyeztük.

Megjegyezzük: szocialista kereskedelmünkre éppen nem jellemző, hogy nyereségvágyból minden egyes dobozt átvizsgáljon. Annál inkább, mert közel 12 millió dobozban 2000 darab nyereményutalványt helyeztünk el az ország egész területén. A jövőt illetően fontolóra vesszük a szifonpatronos dobozok újbóli címkézését.

**Szénsavtermelő Vállalat
Répcelak**

Tisztelt Szénsavtermelő Vállalat!

„Hogyan ne hirdessünk pályázatot?" címmel cikket írtunk (dec. 2-i szám) a patron-nyereségutalványokról. A cikkre adott válaszukból csak a fenti érdemi részeket idéztem. Még azt a részt is mellőztem, hogy — mint levelükben írják —, külföldön „a lényegesen magasabb *ár* ellenére sem zárják le a patrondobozokat". A fogyasztók esetleg azt gondolhatnák, hogy a magyar patron olcsó ára miatt kell az önköltséget folyamatosan csökkenteni. Kezdetben ugyanis nemcsak leragasztották a dobozokat, hanem keménypapír-rekeszekkel is kibélelték, hogy a patronok ne dőljenek egymásra. De eljött az idő, amikor a patronok már nem tudtak megállni a saját talpukon, mert a kartonrekeszeket éppen olyan feleslegesnek vélték akkor Répcelakon, mint 1976 elején a dobozok leragasztását. Aztán, hogy mégse tudjanak halomra dőlni a dobozban a patronok, önök tervbe vették a kisebb dobozok használatát. Nem tudom hol tar-

tanak ezzel, de ha így haladnak, a szifonpatron rövidesen doboz, rekesz és ragasztás nélkül, ömlesztve, darabszám kerül a fogyasztóhoz, és a jóisten sem menti meg önöket attól a feltételezéstől, hogy mindez a minőség rontásához és egyben a nyereség növeléséhez vezet.

De mint említettem, a patronügynek ezzel a részével nem foglalkozom, nem hagyhatom azonban szó nélkül, hogy önök — enyhén szólva — nem szerencsésen időzítették a nyereményutalvány-akciót. Abban az időben kellett volna megvalósítaniuk a patron-lottót, amikor még leragasztották a dobozokat. A nyitott dobozok elrontották a vásárlók játékos kedvét. De azért, akik nem nyertek, azoknak eszük ágában sem volt — mint önök megjegyzik — „a szocialista kereskedelem nyereségvágyára" gondolni, vagyis arra, hogy a bolti dolgozók a nyitott dobozokból elsinkófálták a nyereségutalványokat. Nem tették becsületből, de idejük sem lett volna hozzá. Tessék elképzelni, hogy ha 12 millió dobozban 2000 utalvány található, hány dobozt kell átkutatni, amíg egyetlen utalványra lelhet a szerencsés kutató? Ha a saját fejkomputeremmel számolom, akkor 6 millió dobozra 1000 nyereményutalvány jutott, 1 millióra 1000-nek a hatodrésze, tehát 166 nyeremény; 100 000-re 16 egész 6 tized; 10 000 dobozra 1 egész 66 század utalvány. Ha tehát valaki meg akart találni akárcsak egyetlen utalványt, akkor 6000 dobozba kellett volna beleturkálni a patronok alatt, fölött és között. Két utalványért 12 000-be és így tovább, egészen a 12 millióig. E miatt tehát nincs okuk az aggodalomra.

Ám ezek a számok azt is mutatják, hogy a vevőnek milyen sokat kellett totóznia, amíg egy-egy utalvány birtokába jutott. És még abban a felemelő érzésben sem lehetett része, hogy a saját kezével tépje le a zárócímkét. Hiába, nyitott zsákban a zsákbamacska sem zsákbamacska. Mindazonáltal a patron-ügy kis ügy, de tanulságos, és ezért látom érdemesnek ilyen részletesen foglalkozni vele. Mert nemcsak a patronról és az ő egyre szegényesebb csomagolásáról van szó, hanem a szemléletről, amelyről tanúskodik. Arról, hogy hogyan nem szabad visszaélni a fogyasztó bizalmával. Senki sem szereti, hogyha baleknak nézik, akkor sem, ha éppen nem szifonpatronért tér be az üzletbe.

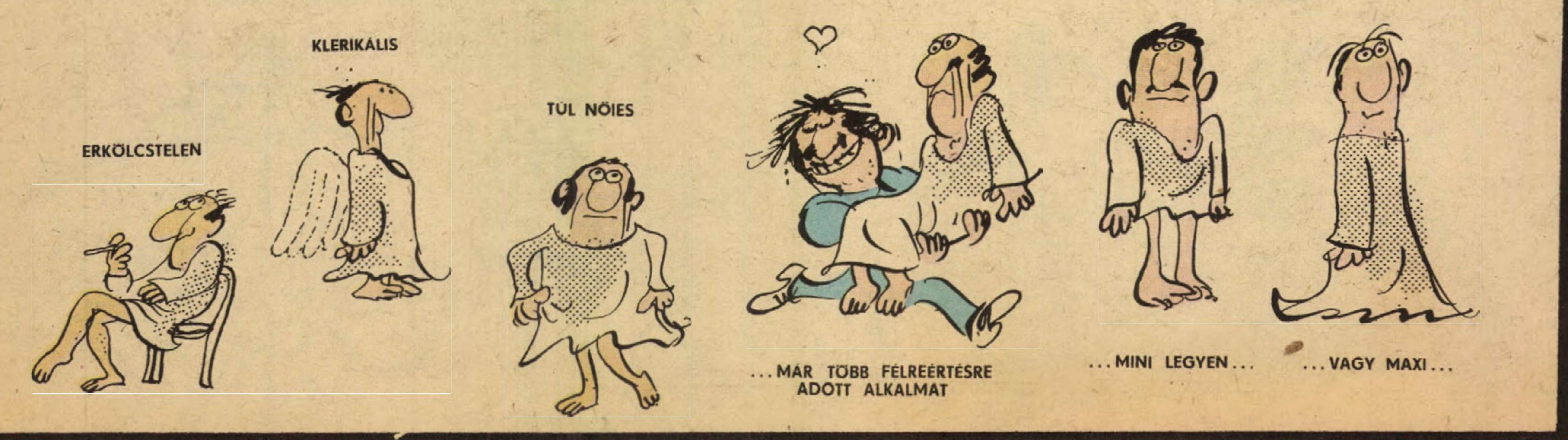
Az önök jó szándékához nem fér kétség: miután levelükben alaposan és részletesen megmagyarázták, hogy miért felesleges a dobozok leragasztása, befejezésül megírták, hogy fontolóra veszik a szifonpatrondobozok újbóli címkézését. Most megkérdezhetném: akkor mire volt jó az egész? E helyett örömmel nyugtázom, hogy önök az első lépést megtették: levelüket máris szabályosan leragasztották. Sértetlenül meg is érkezett címünkre.

Földes György

Mindenki iskolája

SAJDIK FERENC RAJZA

Miért nem lehet férfihálóinget kapni?

Fanyűvő

Én olyan vagyok már belül, akár egy emlékpark.

Mindenki, aki csak megfordult az életemben, elültetett a lelkemben egy fát. Gyenge vesszőcske volt mind amikor ültették, csak ahogy az évgyűrűk rájuk rakódtak úgy lett belőlük vaskos törzsű, masszív tilalomfa.

Csupa *nemes* fa valamennyi: nemillik-fa, nemtanácsos-fa, nemajánlatos-fa, nemlehet-fa, nemszabad-fa...

Kellene valaki, aki kivágná ezt a baltára érett erdőt, vagy legalább megritkítaná egy kicsit, s csak a hasznosát hagyná meg. Elindultam hát hetedhét ország ellen, megkeresni a mesebeli Fanyűvőt, aki — ha hinni lehet nagyanyámnak —

a legeslegvénebb tölgyfát is úgy kirántja egy kézzel a földből, mint a sárgarépát. Egy magyarországi útépítésnél találtam rá: éppen egy viruló, pompás jegenyesort csipegetett ki két ujjal a földből. Megkérdeztem, illő tisztelettel, vállalná-e, hogy megritkítja lelkemben az erdőt, mert lassan moccanni se tudok már, ha mondani akarok valamit, vagy leírni, mindenütt öles tilalomfák merednek elém.

— Megpróbálhatom — mondta a derék Fanyűvő. — Bár meg kell vallanom, hogy volt már dolgom tölggyel, bükkel, ébennel és égerrel, cédrussal és szantállal, tilalomfával még nem...

— És mi lenne a fizetség?

— Csak ahogy a mese-kollektív előírja: tizenkét szekér kenyér, tizenkét hordó bor, tizenkét szekér kása, és tizenkét ökör, hogy a kását ne kelljen hús nélkül megenni.

Egy kicsit soknak tűnt, de aztán eszembe jutott, amit a Magyar Nemzetben olvastam nemrég A szoboksári Vörös Október Téesz valóban mesés árat kért egy pesti gimnáziumtól két fa kivágásáért: 33 500 forintot számlázott a munkáért, pedig még a fákat is ők kapták meg. Ehhez képest Fanyűvő egész olcsón megszámította.

— Áll az alku, csak láss mielőbb munkához!

Nem is kellett biztatni, azonnal üstökön ragadta a legkorhadtabbnak látszó tilalomfát, húzta egy kézzel, húzta kettővel, tépte, nyúzta, cibálta, hét álló nap és hét éjszaka, pihenés nélkül: meg se moccant a fa.

— Feladom, mester — mondta verejtékező homlokkal a hetedik nap végén Fanyűvő. — Én úgy nyűvöm az erdőt, fél kézzel, mint az asszonyok nyáron a kendert, de ezek olyan mélyen belegyökereztek magába, hogy én sem bírok velük. Egyébként is sietek, újabb állami megrendelést kaptam: tizenkét hold ősgesztenyést kell kigyomlálnom. Lakótelep épül, tetszik tudni...

És faképnél hagyott. Most mitevő legyek?

Heine példája jutott eszembe. Ő nem töprengett, nem tanakodott, hanem a norvég erdőből erőteli kézzel kirántotta a legmagasabb fenyőfát, belemártotta az Etna izzó torkába és azzal írta fel a sötét mennyboltozatra: „Ágnes, szeretlek!" Nem másokra bízta a munkát, ő maga végezte el. (Lehet, hogy előzőleg ő is tárgyalt a Vörös Október Téesszel, csak nem tudta megfizetni, amit kértek...)

Én is követem a példát! Erőteli kézzel kirántom lelkemből a legpudvásabb tilalomfát, s felírom vele az égre: „Emberek, ne állítsatok magatoknak annyi tilalomfát!"

Már majdnem meg is tettem, amit eltökéltem, amikor belülről rám ripakodott egy tilalomfa:

Nem szabad az eget összefirkálni!

Radványi Barna

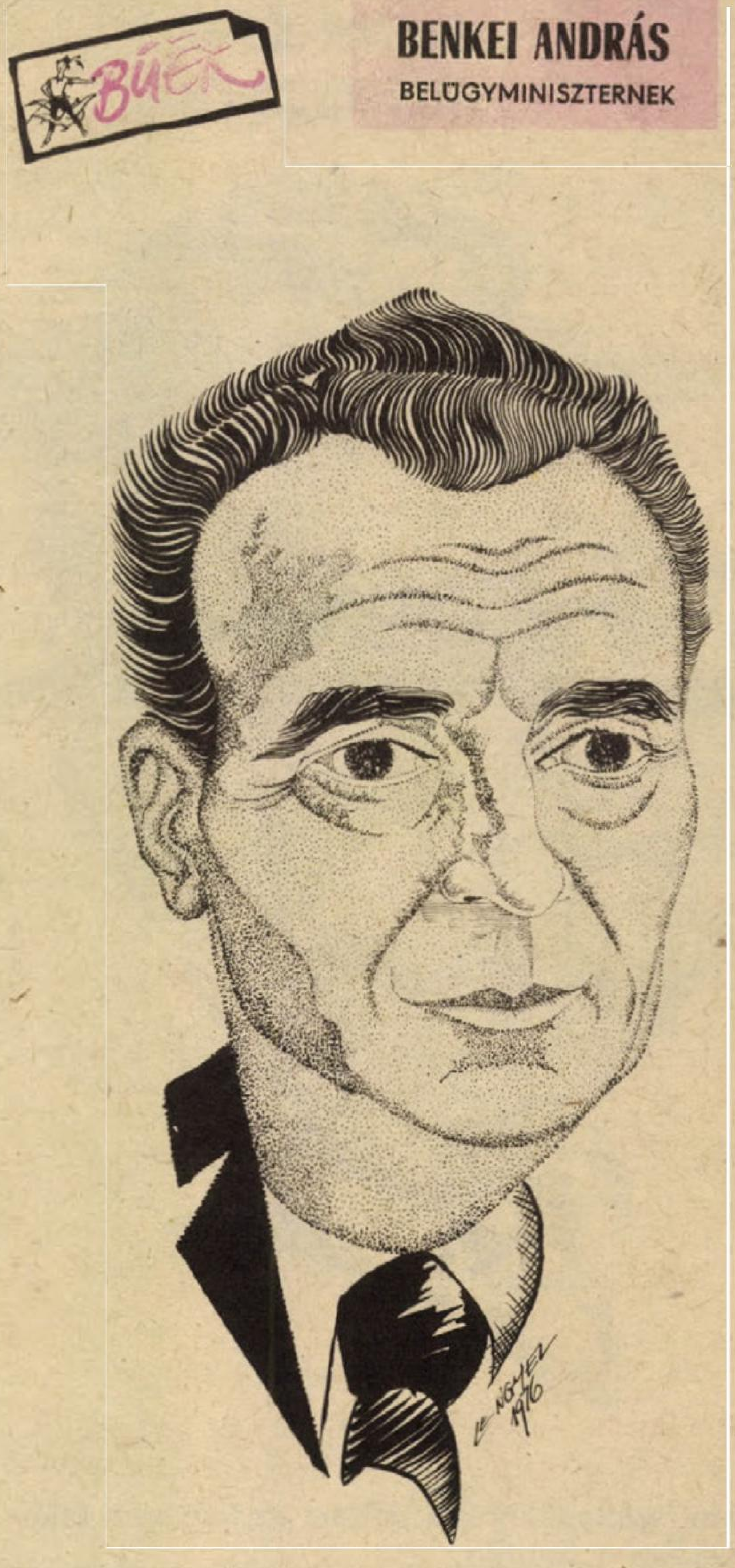

– Na, ugye mondtam, hogy itt meg kell állni?

BÚÉK

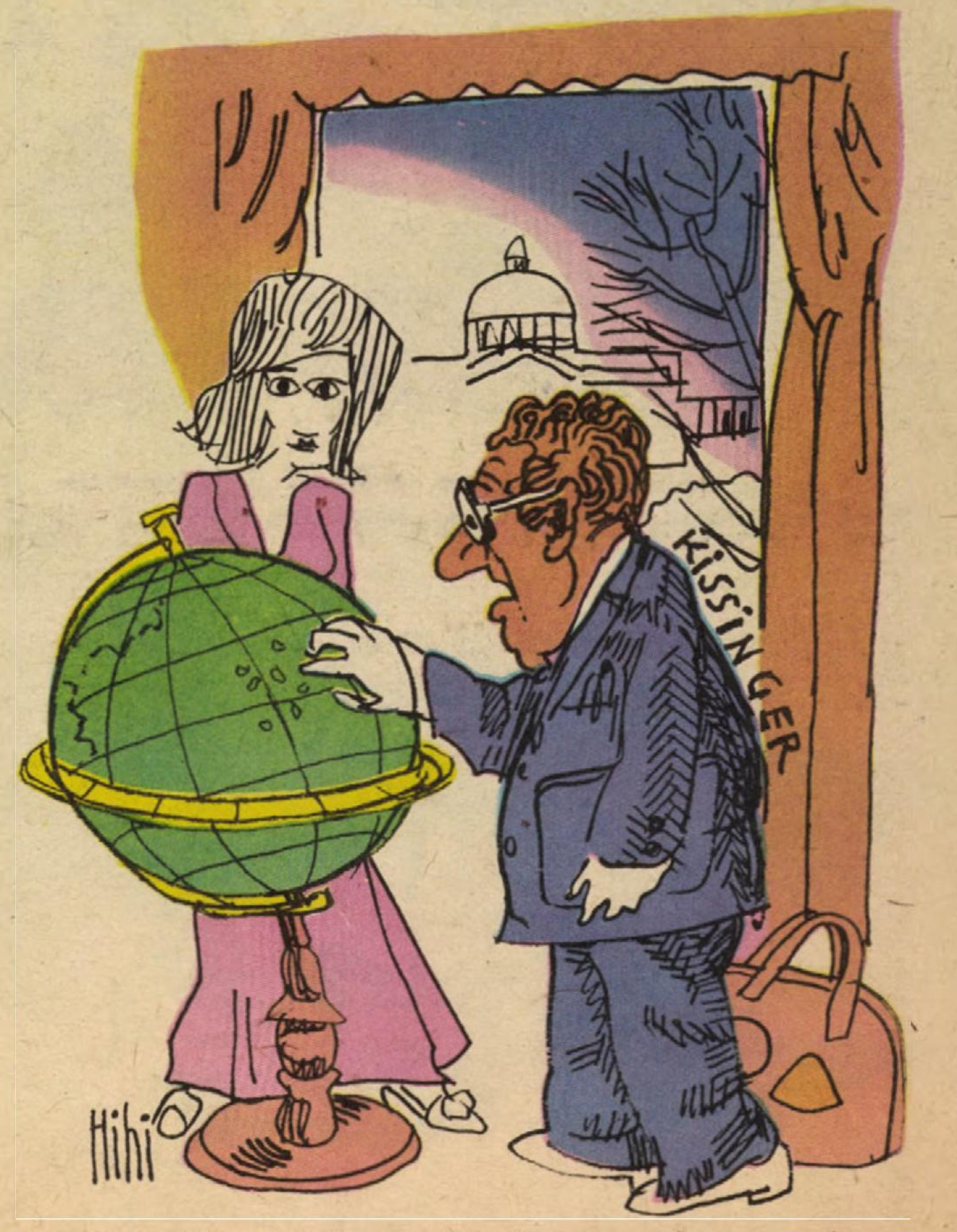
BENKEI ANDRÁS

BELÜGYMINISZTERNEK

Kívánjuk, hogy az új esztendőben mérnök- és orvosvicceken nevessen az ország.

ÉV VÉGI MÉRLEG

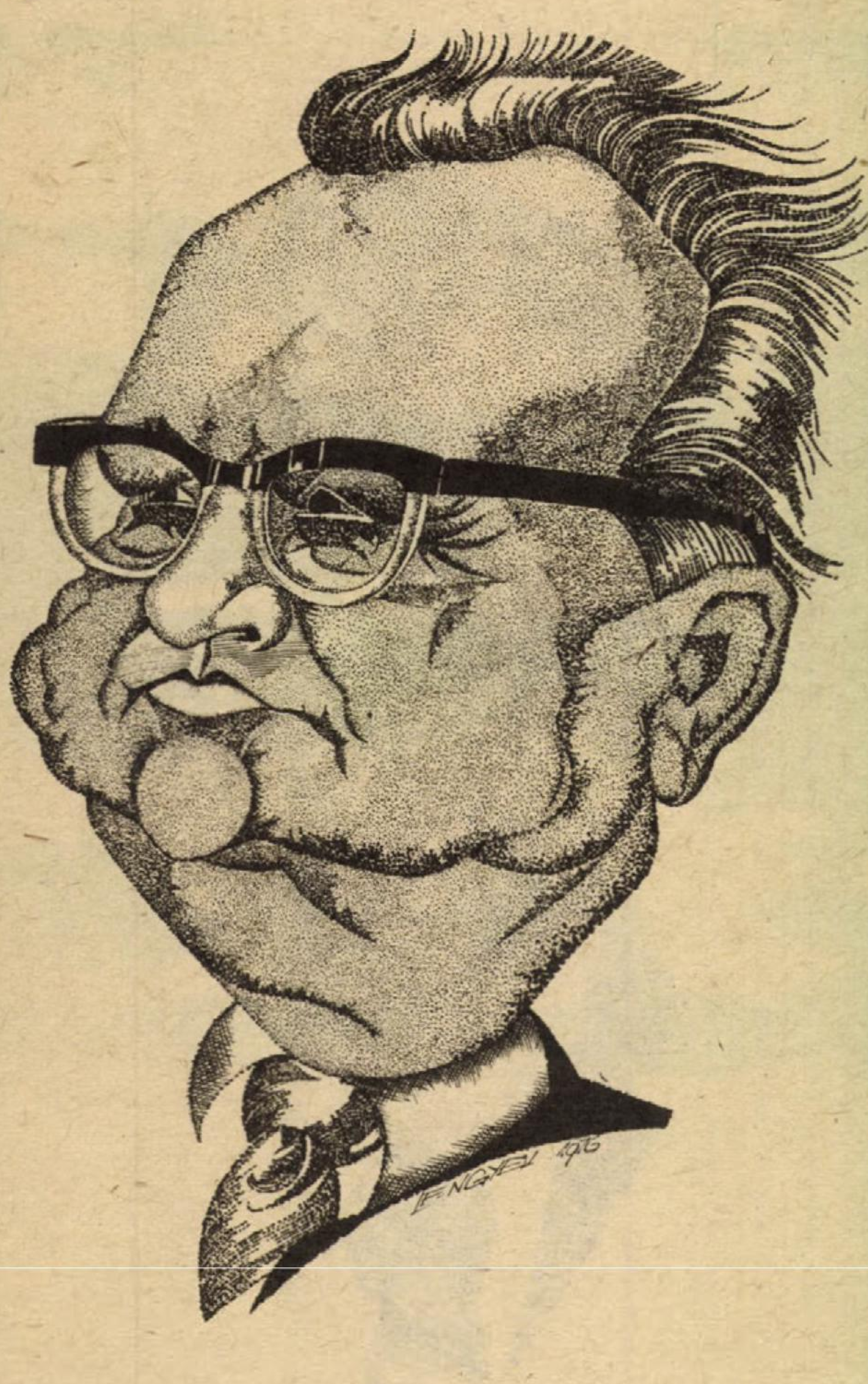

– A fenébe is! A Tuatumotu-szigeteken még nem voltam.

BÚÉK

BONDOR JÓZSEF

ÉPÍTÉSÜGYI ÉS VÁROSFEJLESZTÉSI MINISZTERNEK

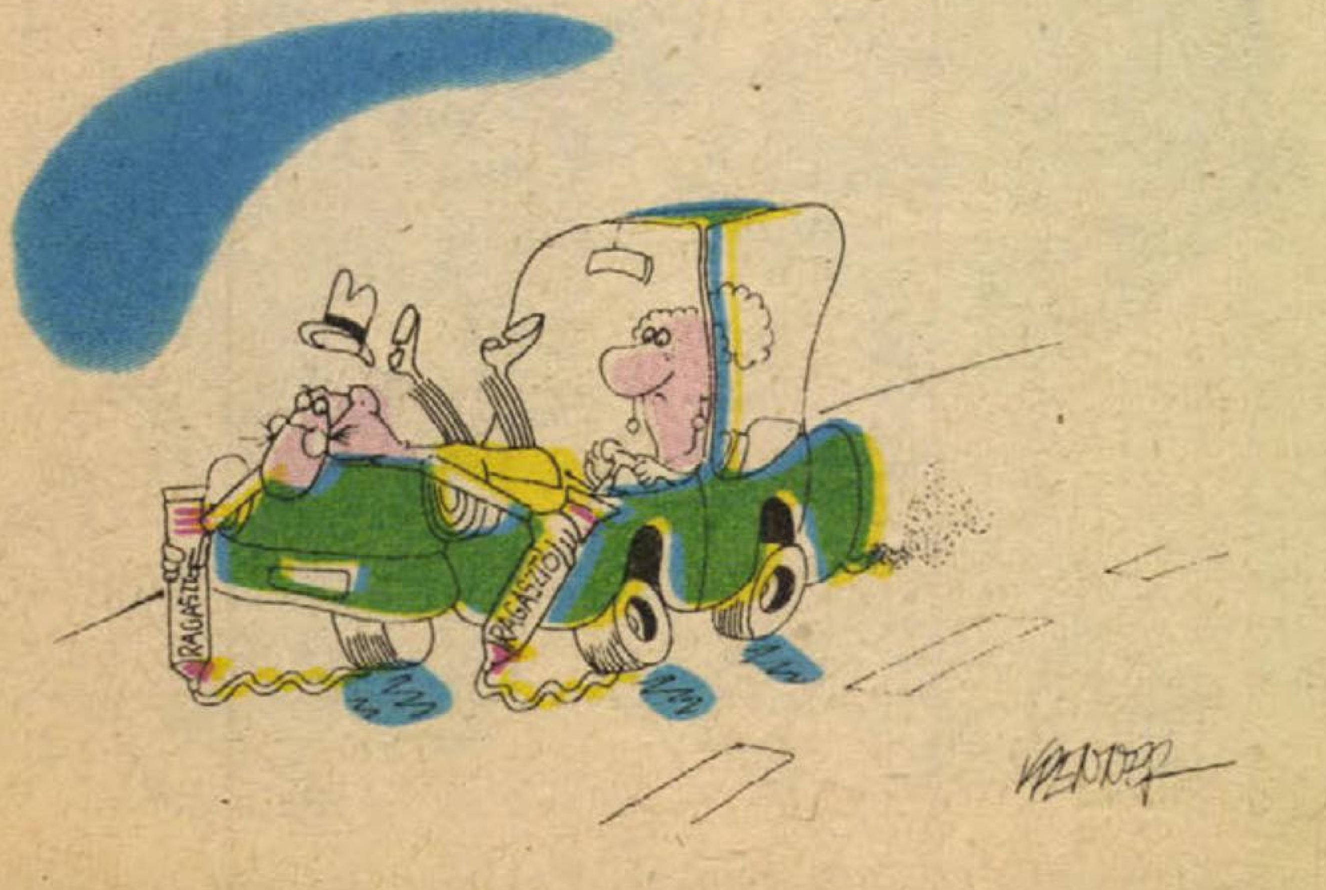
Ami szállodákban a Hilton, az legyen a lakóházakban a Bondor.

MODERN JÓSNŐ

– Az ön DNS molekulái azt mutatják, hogy az életében hamarosan döntő változás következik...

CSÚSZÓS ÚTON

SZVENGÁLI

Szakmai körökben élénk feltűnést keltett, hogy a sportfőszerv Szvengáli Árpádot nevezte ki az Országos Élvhajhász Szövetség szakvezetői posztjára. Ez a feltűnés akkor csapott át csendes őrjöngésbe, amikor Petymeg Ernő, a szövetség elnöke értekezletre hívta össze a sportág edzőit és közölte velük: amennyiben nem hajtják végre vigyázzmenetben Szvengáli összes rögeszméjét, nem csupán a fizetésüket folyósítják jótékony célokra, hanem naponta több órás békaügetéssel is sújtják őket. Petymeg Ernő nyugdíjintézeti vonalról került a sportág élére, így természetszerűleg az élvhajhászat minden csínja-bínja a kisujjában volt.

— Egy pillanat! Egy pillanat! — kiáltott Főleg Géza, a legidősebb élvhajhász, aki a húszas években több világbajnokságot nyert és azóta edzőként próbálkozott, mert makacs ember volt. — Egy szóra csupán!

— Türelem, fiacskám — mondta az elnök. — Csak előbb elhelyezem a füldugóimat.

— Hogyhogy? — ordított Főleg. — Ez a demokrácia? Nem lehet hozzászólni?

— Hogyne lehetne, fiacskám — mondta Petymeg. — Csak természetesen nem más füle hallatára.

Az ülés ezek után elkészítette az edzésbeosztást. Pontosan megszabták, hogy az egyes edzők mikor és az edzőterem mely pontján beszélhetnek magukban.

Érdekes műsor lett volna, ha valaki ezeket a befelé szóló monológokat egy gyomormikrofon segítségével szalagra rögzíti. Jó, mikrofon még csak lett volna, de gyomor is kellett hozzá.

Kiderült például, hogy Szvengáli Árpád eleinte ugyan ért el bizonyos eredményeket az élvhajhászat terén, viszont legutóbb, a testosteroni világbajnokság során versenyzői az évszázad leglátványosabb fejre állását produkálták. A legnagyobb ellenfelek rég befejezték a versenyt, megfürödtek, felöltöztek, elolvasták a napisajtót, megnéztek néhány kétes értékű játékfilmet, amikor Szvengáli Árpád versenyzői még mindig valahol a táv közepén hajhászták az élvet. S ha a mendemondának hinni lehet, ezt az eredményt is csak dopping segítségével tudták elérni. Jacob Federweiss, a sporttelep gondnoka végül oda is lépett a versenyzőkhöz, s a kezükbe nyomta a stadion kulcsát.

— Nekem most lejárt a szolgálati időm, nyugdíjba megyek. De maguk csak hajhásszanak nyugodtan tovább, azután, ha végeztek, zárják be a stadiont, a kulcsot meg dugják a lábtörlő alá.

Meg, hogy Szvengáli Árpád papi iskolában nevelkedett, s így az élvhajhászatról a dolgok rendje szerint fogalma sem lehet. Egy ideig ugyan meglehetős ügyességgel űzte a füleslabdajátékot, de aztán öntudatra ébredt, és attól fogva nem tudta elviselni, hogy a labdának is füle van.

Meg, hogy Szvengáli Árpádnak családi körülményeinél fogva gőze sincs a

hajhászásról, az élvet meg egyenesen ugatja. Édesanyja egyszerű asszony létére ferde szemmel nézett az élvhajhászat legcsekélyebb megnyilvánulására is, a kedves papa pedig egy demizson murci felrobbanásakor légnyomást szenvedvén, örök időkre szakított ezzel a szép és szórakoztató sportággal.

Meg, Szvengáli Árpád ugyan mélyenszántó szakcikkeket írt az élvhajhászat egyes vonatkozásairól, de olyan istentől elrugaszkodott komorsággal, hogy egyszerűen képtelenség volt elolvasni. Aki pedig mégis átrágta magát, az rögtön fanyar, önmagával meghasonlott vajákossá vált, szőrcsuhát öltött, gyökereken élt, s egy életre elutasította magától az élvhajhászatot.

— Te, fiacskám — lépett oda egy napon Petymeg Ernő Főleg Gézához, aki az edzőterem e célra kijelölt korlátján kuksolva éppen magában beszélt. — Mi kifogásod neked ez ellen a Szvengáli ellen?

— Nekem? — szörnyülködött Főleg, aki utált volna békaügetni, hogy a jótékony célról ne is beszéljünk. — Semmi az égvilágon.

— És te tudnád, mit kell csinálni, hogy ismét elfoglaljuk helyünket a nemzetközi élvhajhászat élvonalában?

— Dehogy is tudnám.

— Na látod, fiacskám — diadalmaskodott az elnök, bár ez nem volt egyszerű dolog. — Szvengáli legalább azt tudja, hogy mit nem kell csinálni.

Peterdi Pál

JANUÁR 1.

– Hátha valami olcsóbb lett...!

DECEMBERI ÁRUBŐSÉG

– Most volt a boltban, aztán lehet, hogy fél évig nem lesz...

Szilveszteri ajánlatok

Töltse a szilvesztert ébren!

Irányár: 500 forint. Indulás szilveszter reggelén a közértbe. Költőpénz pultonként mellékelve. Részletes program:

Első pult: Ital. Szép tájak palackokban. Balatonfelvidék, Hegyalja, Mátraalja, Tokaj, Sopron, Villány, Mérgespuszta. Hangulatkeltő tej és víz. Boszorkánytej, Egri víz. Újévre: Mira víz.

Második pult: Sós picinykék. Átment rajtuk az úthenger. Romosak. De a tasak is lyukas. Földön ropog a Ropi.

Túra: a vásárlóközönség fején keresztül a kijárat felé. Perpatvar a sor végén. Utolsó vásárló előre fuss!

Harmadik pult: Csülök a lencselevesbe. Közben csülökre lépés, tejfelhez lépés, olajra lépés.

Negyedik pult: Kőbányai világos. Sötét. Mert Nektár. Import sör: Hrcxwilehkzrer. Nyelvtörő sör. Ezt már nem hallja meg a bevásárlókosár füle. Mert leszakad. Nem szilveszterhez méretezték.

Átlépés, átkelés a földön csordogáló italpatakon. Kizuhanás a kijáraton. Pótbenyúlás a családi kaszszába otthon.

Töltse a szilvesztert alva!

Indulás fél nyolckor munkába. Megérkezés a telefonkagylóhoz. Részletes program:

Veszekedés feleséggel. Veszekedés barátnővel. Veszekedés a józansággal. Ivás reggel nyolckor. Ivás indul reggel nyolckor. Ivás befejeződik 16 órakor. Jókívánság a főnöknek kilenckor. Jókívánság a munkatársaknak tízkor. Leugrás egy üveg italért tizenegykor. Jókívánság a barátoknak tizenkettőkor. Trombitafújás egykor. Jókívánság a lakótömbnek kettőkor. Jóivás a törzskocsmában háromkor. Elalvás tizenhat órakor.

Töltse a szilvesztert társaságban!

Indulás huszonegy órakor. Érkezés fél huszonkettő órakor. Távozás hajnalkor. Részletes program:

Az újdonsült érkezők megtekintik az illuminált társaságot. Aztán a pohár fenekét. Utána pletykát cserélnek a belvárosi bennszülöttekkel. Megtekintik a televízióműsort. Majd a bőrös virslit. Éjfélkor csókot cserélnek. Közben ünnepélyesen kilövik a pezsgőt a plafonra. Azután beavatják a perzsaszőnyeget a vörös bor titkaiba.

Töltse a szilveszterét szórakozóhelyen!

Indulás a kölcsönzőbe szomkingért reggel. Beöltözés a szmokingba este. Nincs rajta gomb még akkor. Feleség indul. Nagyestélyi beakad. A kilincsbe. Feleség indul. Sírni.

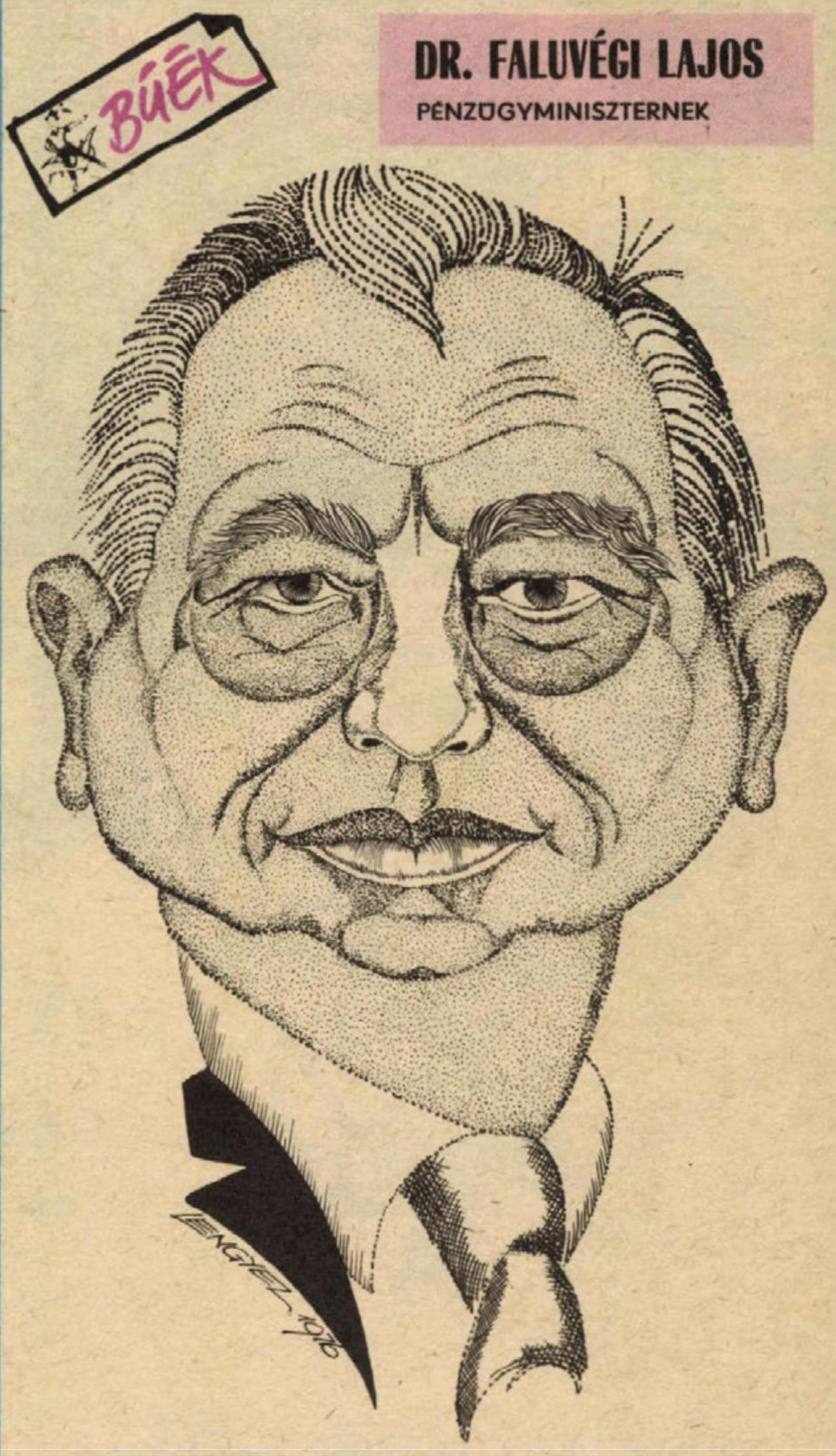
Érkezés a bérelt asztalhoz. Már ülnek ott. Távozás az üzletvezetőhöz.

A bérelt vacsora bemutatása. A husika keresése. A husika a pódiumon énekel. Aztán a pendliző művészek. Megisszák a mikrofont.

A számla hajnalban kijózanít.

Tormai László

DR. FALUVÉGI LAJOS
PÉNZÜGYMINISZTERNEK

Olyan jó legyen a forint, hogy az olajsejkek sorba álljanak kölcsönért a Magyar Nemzeti Banknál.

Apai gond

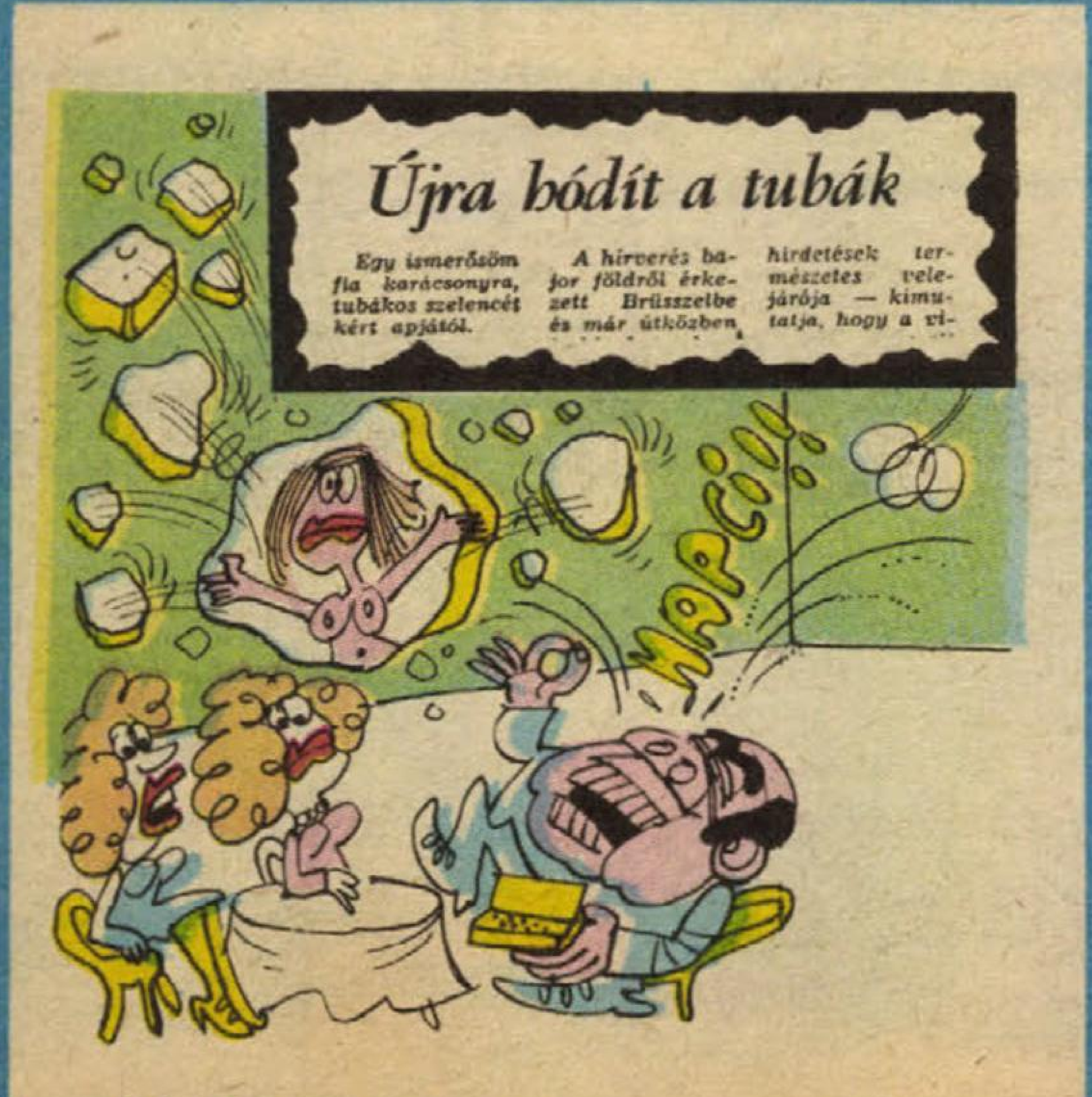
— Nem tudom, mit csináljak a fiammal. Olyan megbízhatatlan.
— Nevelj belőle meteorológust!

Gyanú

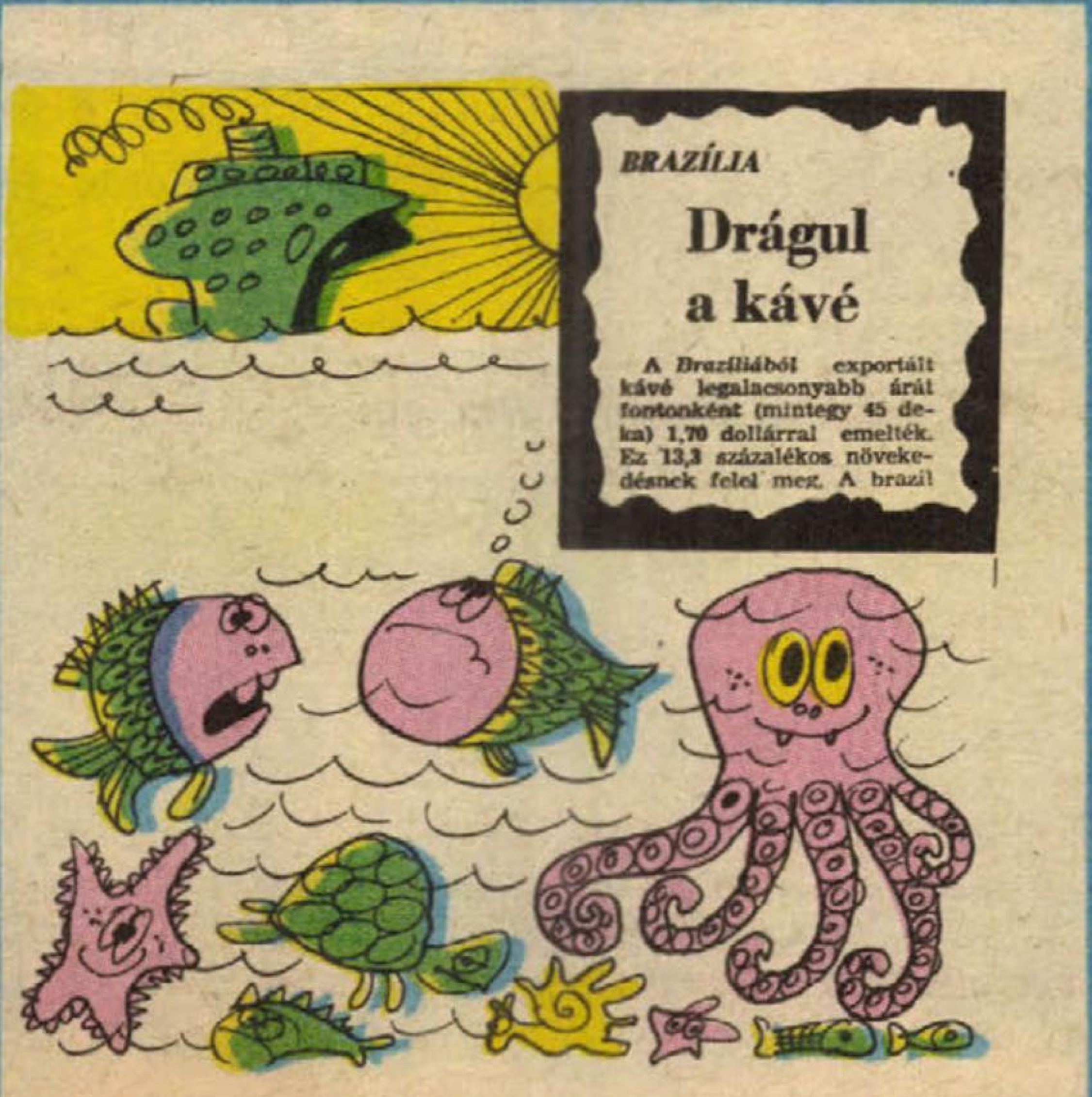
— *Tegnap felásták a telkemet, és egy ezeréves csontvázat találtak benne.*
— *És sikerült tisztáznod magad a gyanú alól?*

1976 UTOLSÓ HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

– Mondtam, fiam, hogy egy mai modern lakásban nem lehet tubákolni!

– Az idejét sem tudom, mikor öntöttek egy kis finom kávét a tengerbe...

BÚÉK

KESERŰ JÁNOSNÉ
KÖNNYŰIPARI MINISZTERNEK

Kívánjuk, hogy sikerüljön megalakítani a miniszterek között a nőbizottságot.

Lánc, lánc, eszterlánc

Ha egy negyedóra leforgása alatt nem a szemem láttára, a fülem hallatára történt volna mindez, el sem hinném — kezdte Mindegyki Kázmér, akivel a körúton futottam össze, és rögtön megfogta a kabátgombomat. — Ezt meg kell hallgatnod! Hogy ennyire megváltozzanak az emberek! Hogy ennyire a fejükbe szálljon a gőz, ha csak egy pici hatalomhoz jutnak!... Tudod, épp a Minipex-től jövök, ez az épület itt a hátunk mögött, el kellett intéznem ott valamit, évekig magam is ott dolgoztam, egy príma kollektívában. Fölszaladok az első emeletre, szembetalálkozom Andalúz Bélával, nagyot kiált, átölel, aztán fölsóhajt, könnyes lesz a két szeme, és azt kérdi:

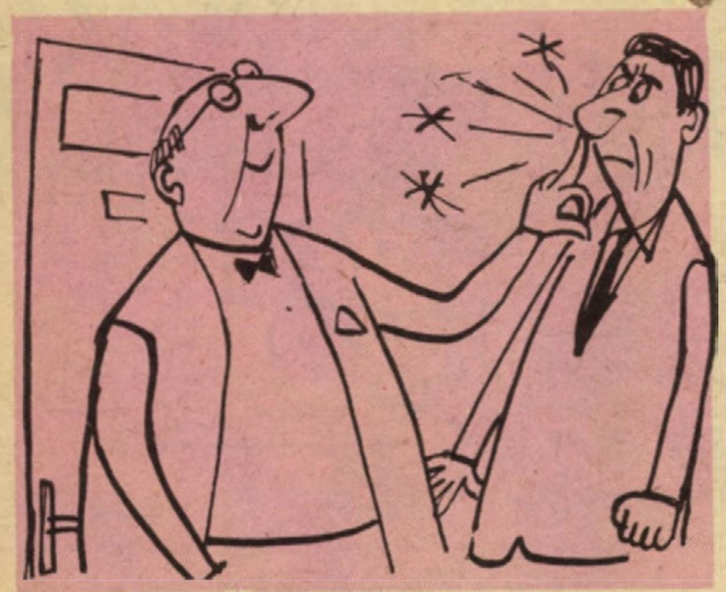
— Öregem, nincs nálatok egy üres státusz? Csak akkora, mint a kisujjam? Elmennék hivatalsegédnek, takarítónőnek, liftesfiúnak, csak el innen!

— De hát miért?!

— Amiatt a dög Provánszi Elemér miatt. Amikor Karcsi bácsi nyugdíjba ment, ketten jöttünk számításba a helyére, Provánszi meg én. Végül ő lett az osztályvezető, én a helyettese. Ennek fél éve. Számomra fél évszázad, telve szörnyű megaláztatásokkal. Folyton kioktat, leckéztet, vagy nem vesz észre, vagy egyszerűen elhesseget. Ez a legújabb. Fordulhatok hozzá akármivel, legyint és azt mondja: „Te kis andalúz, így, kisbetűvel, mikor tanulod meg végre, hogy ezt a témát nem az én szintemen kell megoldani?" Becsszó, ha most azzal kopognék be hozzá, hogy végveszélyben a földgolyó, vállat vonna, hogy ezt a piti ügyet nem az ő szintjén kell megoldani, forduljak a jóistenhez. Érted? Így viselkedik az a Provánszi, aki tavaly még azt sem tudta, hogy mi az a szint!

Sóhajt még egyet, megroggyanó lábbal tovacsoszog. És a forduló előtt, föl sem nézve, orron fricskázza Dalmatíner Gézát.

— Láttad, mit tett? — kérdi Dalmatíner teljesen fölöslegesen, amikor odaérek hozzá. — Amióta osztályvezető-helyettes, úgy tesz, mintha mindnyájan taknyos kölykök lennénk mellette. Főleg én, a csoportvezető. Gyomron bokszol, a fülemet huzigálja, az orromat csavarja, lehetőleg minél nagyobb nyilvánosság előtt. Oda a tekintélyem, semmi önbizalmam. Néha már olyan aprónak érzem magamat, hogy félve lépek le az úttestre, hátha a túloldalon nagyon magas lesz a járda, nem tudok fölkapaszkodni... Mint régi barát, mondd meg nyíltan, hány centinek saccolsz? Fél méteren fölül vagyok?

Nem is várja meg a válaszomat, reményvesztetten kullog el, én meg benyitok Flamandnéhoz, szintén a hajdani príma kollektívából, vele kellett azt a bizonyos ügyet elintéznem. Körbepuszil, egészen odavan, aztán kipakol:

— Mondd, nem tennél nekem egy szívességet? Nem tennéd el láb alól ezt a Dalmatíner nevű dúvadat? Mert ha nem, ő visz engem sírba. Amióta csoportvezető, én meg maradtam főelőadó, úgy bánik velem, mint egy közönséges utcalánnyal...

Ennél a pontnál szakítottam félbe Mindegyki Kázmért.

— Ne haragudj, de ez olyan, mint egy tanmese. Vagy egy egészen extrém eset. Beszéljünk másról... Te azon az új helyeden mi vagy?

Fölfújja magát, úgy veti oda:

— Főmérnök. Na, szevasz, öcsi. Sietek.

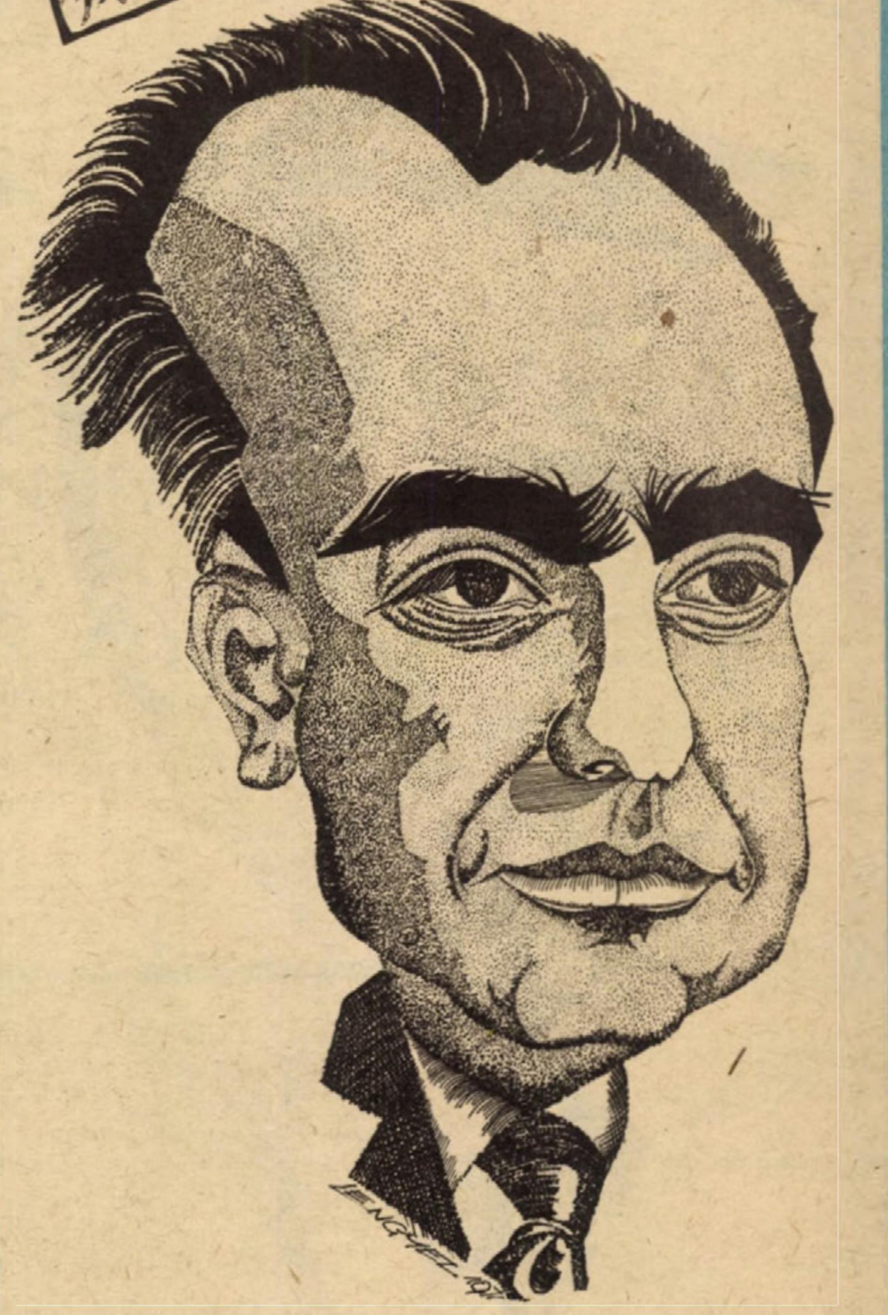
És leereszkedően búcsút int, és elvonul, mint egy fejedelem, aki befejezte az audienciát.

Az a Mindegyki Kázmér, aki alig pár évtizeddel ezelőtt a Fáy András Gimnáziumban boldog volt, ha bevettem a stukklabda csapatomba!

Kürti András

BÚÉK

DR. KOROM MIHÁLY
IGAZSÁGÜGYI MINISZTERNEK

A Markó utcában és Vácott is vezessék be a szabad szombatot.

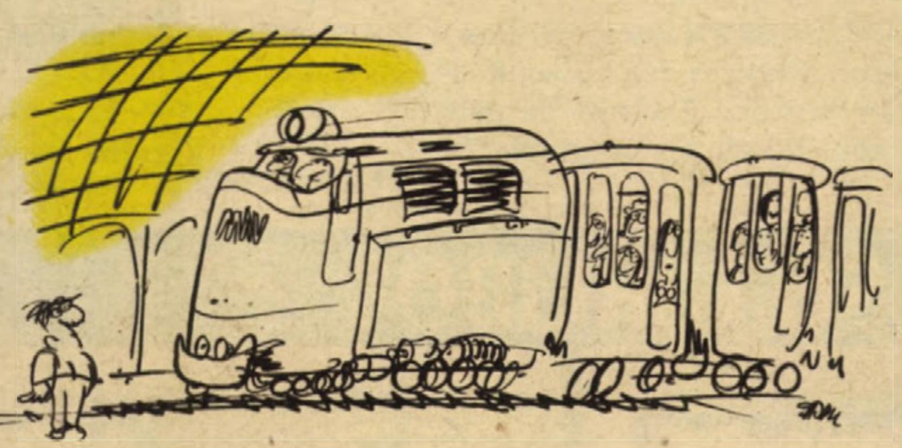
Megkérdeztük rajzolóinkat: MI VOLT A LEGFANTASZTIKUSABB ÉLMÉNYÜK 1976-BAN?

Hegedűs István:

– Kivilágítatlan ördögöt láttam az autópályán biciklizni...

Sajdik Ferenc:

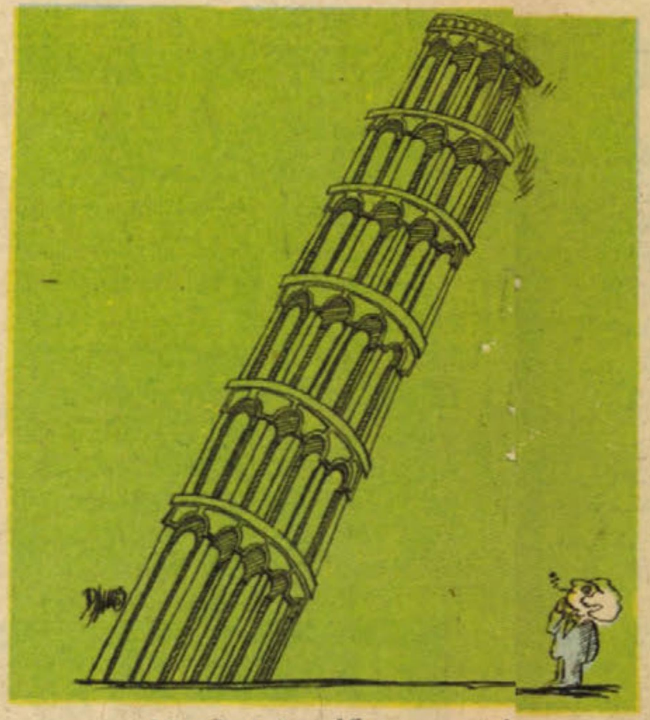
– Láttam egy pontosan érkező vonatot.

Brenner György:

– Kóbor turistáktól csempészett zöldséget vásároltam.

Dallos Jenő:

– Meghajolt előttem a pisai ferdetorony.

Lehoczki István:

– Fogtam egy Ufót, de elengedtem, mert olvastam, hogy ilyen nincsen.

Várnai György:

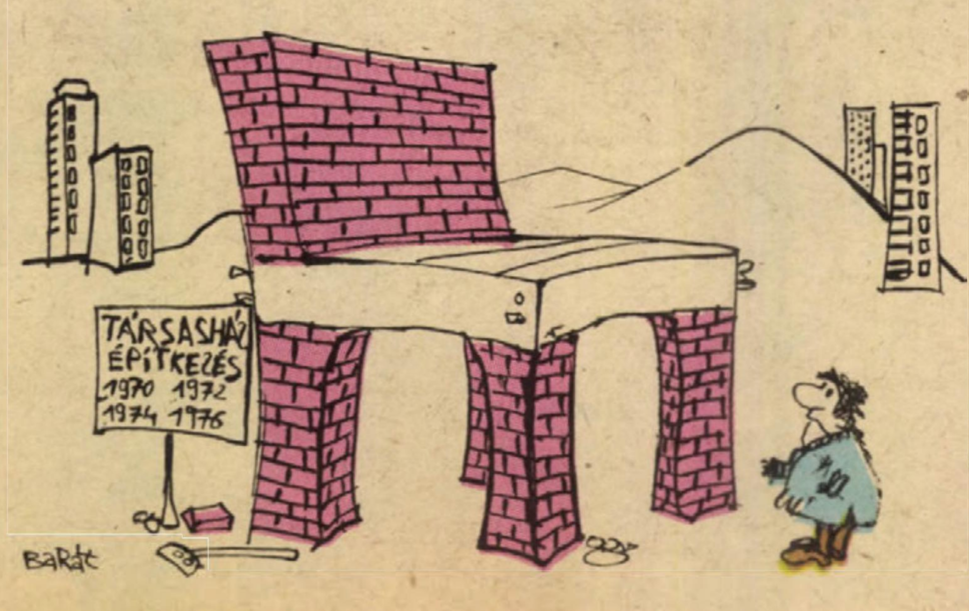
– Semmi, de még nincs vége az évnek.

Fülöp György:

– Egy pincér nem fogadott el borravalót, de aztán kiderült, hogy marslakó.

Barát József:

– Láttam a Luca székét.

TRIBÜN

Ne húzzuk el túlságosan — mondta Jack Bollinger váltósúlyú versenyző a Rick Selwyn elleni mérkőzése előtt. — Nagyon sietek, mozijegyem van.

Nem húzták el túlságosan. Selwyn tizenöt másodperc alatt kiütötte ellenfelét. És ebben már a kiszámolás is benne volt. Bollinger máris mehetett a moziba. A filmből persze nem sokat látott.

Bedagadt a szeme.

Rick Barry, a Virgina Egyetem kosárlabdázója keservesen panaszkodik:

— 214 centi magas vagyok, de manapság olyan hatalmas termetű jegenyeemberekkel van tele a mezőny, hogy valósággal törpének érzem magam. Ez a játék lassan kinő engem.

Szegényke.

Az amerikai sport most tér át a yardos távokról a méter-rendszerre. A Georgia Tech kis versikékkel próbál a versenybírók segítségére sietni. Az egyik — szabad fordításban — így hangzik:

„Egy méter az annyi mint: három láb és három hüvelyk, benn a fedettpályán s a salakon, nyáron."

Gyönyörű!

John Erickson, tizenhét éves svéd ejtőernyős edzés után motorkerékpáron igyekezett hazafelé. Az ernyőjét a hátán vitte. Útközben elszakadt egy szíj, az ernyő kinyílt és lerántotta Johnt a gépről. A motor továbbszaladt, egyenest egy hatalmas teherautónak. A sofőr kinézett, látta a kötélzettel bajlódó legénykét és elámult:

— Ezt nevezem aztán óvatosságnak. Még a motorbiciklire is csak ejtőernyővel mer felszállni. Mit csinál az ilyen egy repülőgépen?

(p. p.)

ZSÖLLYE

Peter Falk, a hazánkban is népszerű „Columbo hadnagy" néhány hétre Párizsba érkezett. Megérkezése után szállodájában azonnal sajtóértekezletet tartott. Egymás után záporoztak feléje a kérdések, az egyik női magazin riporternője megkérdezte:

— Milyen érzés népszerűnek lenni?

Falk jellegzetes mozdulattal megvakarta a feje búbját.

— Hát... vegyes!... Van, amikor kellemes, de van, amikor kellemetlen! Mindenesetre, ha valaki híres ember lesz, az ilyesmit vállalnia kell.

Az újságírónő még egy kérdést tett fel:

— Ön hogyan határozná meg a híres ember fogalmát?

Falk rögtön válaszolt:

— A híres embert azok is ismerik, akik nem ismerik!

*

Hacser Józsa öltözőjébe bekopogott egy könyvügynök. Hacser a sminkjével volt elfoglalva, és nem igen tudott foglalkozni az öreggel, aki egy esetleges vásárlás reményében valóságos szóáradatot zúdított rá, melyet így fejezett be:

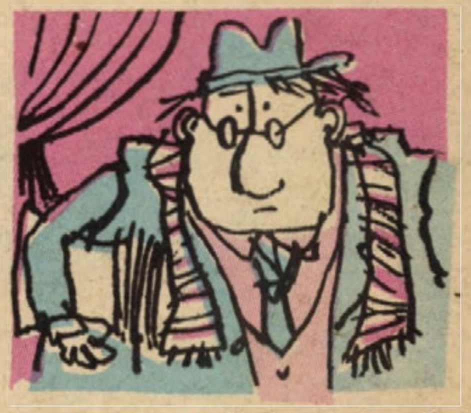
— Higgye el, drága művésznő, láttam én már szebb napokat is!

Hacser kezében megállt a puderpufni.

— Elhiszem, de nekem sajnos most nincs időm a bácsival az időjárásról beszélgetni.

*

Az elmúlt hetekben a fővárosi színházak igen sok bemutatót tartottak, és szinte minden délelőttre

esett egy nyilvános főpróba. Nem csoda, hogy néhányan megzavarodtak ebben a „főpróbadömpingben" és eltévesztették a dátumokat. Így járt egyik kritikusunk is, aki valamelyik délelőtt hiába jelent meg egy bizonyos színház főpróbáján, zárt nézőtéri ajtók fogadták, no meg a színház titkárnője:

— Sajnáljuk, de a főpróba nem szerdára, hanem csütörtökre van kitűzve!

A kritikus megcsóválta a fejét.

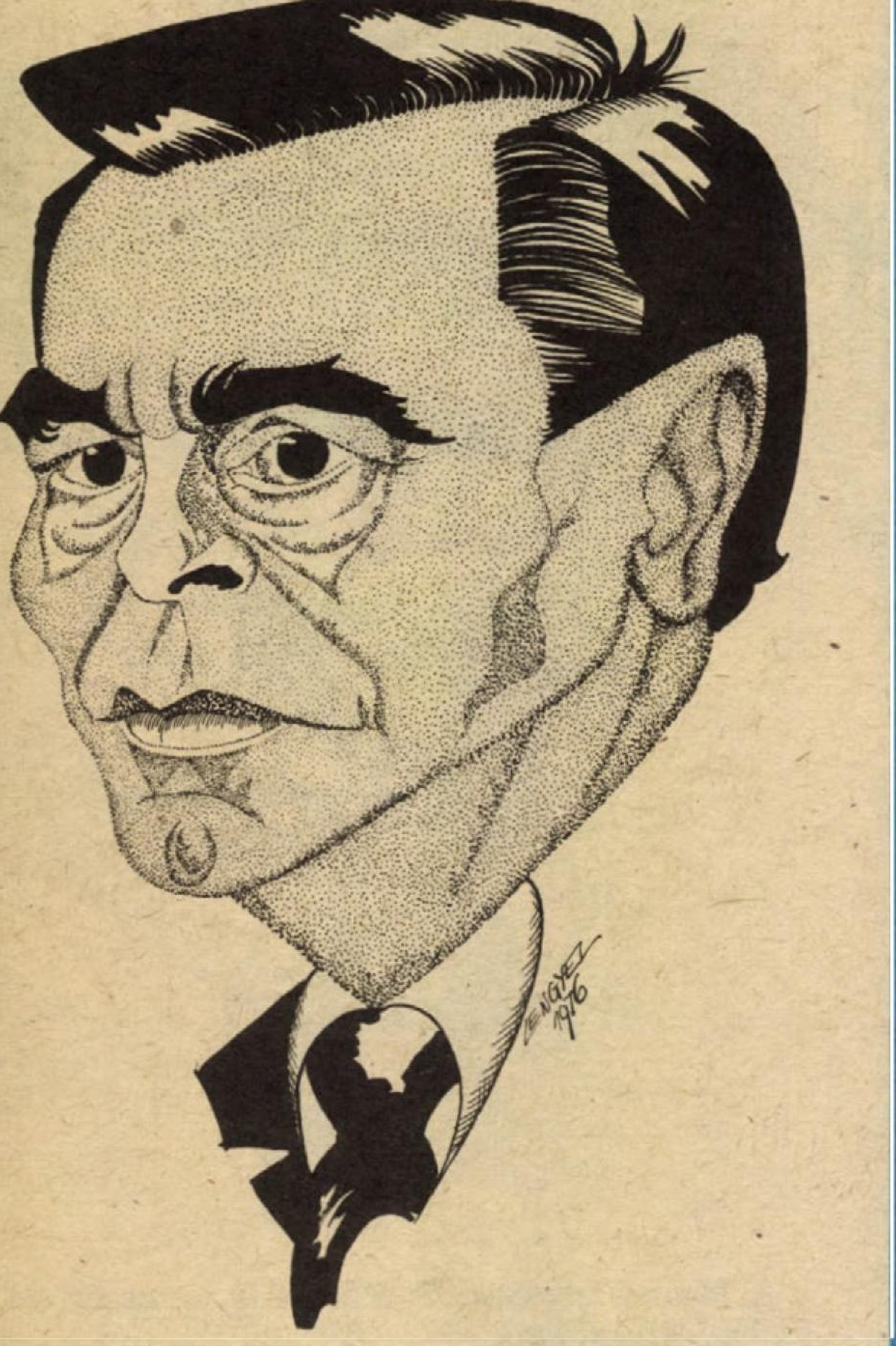
— Kellemetlen! Az én emlékezetem határozottan csütörtököt mondott...

Rátonyi Róbert

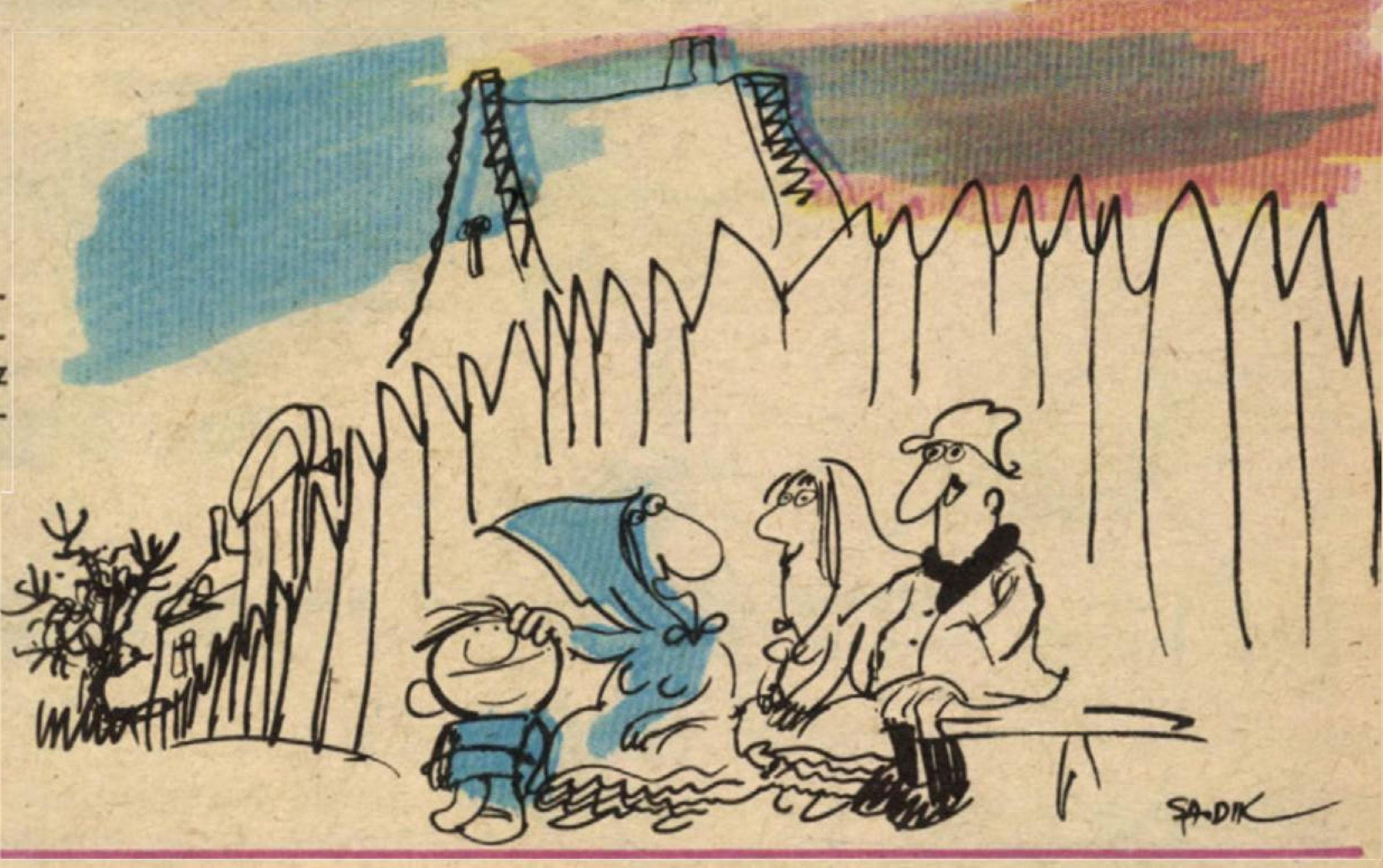
BÚÉK

DR. POLINSZKY KÁROLY

OKTATÁSI MINISZTERNEK

Kívánunk egy újabb iskolareformot: ha már a tévé úgyis reggeltől estig oktat minket, legalább az iskolában legyenek — kikapcsolódásképpen — szórakoztató műsorok.

És fel tud sorolni 841 mesterséges holdat, amit az elmúlt években lőttek ki...

Az ügyfél az első

Amikor beléptem az előadónő kis szobájába, rögtön láttam, hogy ez a hivatal egészen más, mint a többi. Ahogy Kovács Jánosné visszaköszönt, ahogy rám mosolygott, ahogy hellyel kínált, és ahogy rögtön a tárgyra tért:

— Mivel állhatok szíves rendelkezésére?

— Kérem... — tettem az asztalára a gondosan összekészített irataimat —, én...

— Bocsánat! — szólt közbe, és fölemelte a türelmetlenül csörgő telefont.

Az asztalon két bájos gyermek fényképe állt, azt nézegettem, miközben ő ilyesmiket suttogott a kagylóba: „Köszi... most nem... sajnos... remélem... igyekszem... nem, nem... Tudod, hogy nálam az ügyfél az első... még egyszer köszi."

— Nagyon szép gyerekek — mondtam őszintén, és az előadói kegy megnyerésére hozzátettem: — Az ember ki sem nézné önből, hogy ilyen nagy gyerekei vannak.

— Pedig ez a kép hároméves. A nagyobbik, a kislányom, már nagylány. Holnapután lesz tizenhat éves. Épp most értesített a kolléganőm, hogy a szemben levő Röltexhez érkezett néhány olyan norvégmintás pulóver, amilyet én is akartam venni a szülinapjára. De tessék csak mondani, miről van szó?

— Kérem, én beadtam...

— Azt mondja a kolléganőm, hogy sorbaállnak az üzletnél...

— Amennyiben le akarna menni a kartársnő...

— Uram, én munkaidőben vagyok, sőt fogadóórám van! — utasított vissza Kovácsné nagyon erélyesen, majd így folytatta: — Édes istenkém, ha nem lesz neki norvégmintás pulóverje, legföljebb meg fog sértődni egy kicsit, de legalább megérti, hogy az élet útjai göröngyösek.

— Ez nem úgy van, asszonyom! — kiáltott föl a lelkiismeretem. — Lehet, hogy ezzel ön lelki sérülést okoz a gyereknek. Nagyon kérem, menjen le a Röltexbe, én megvárom. Most tizenegy múlt öt perccel, délig ráérek.

— Ilyen kedves ügyféllel még nem volt dolgom — mondta könnyekig meghatódva Kovácsné, és vette a kabátját.

Tizenkettő előtt öt perccel megtért, hozta a norvégmintás pulóvert, leült, és fölszólított, hogy szíveskedjem előadni az ügyemet.

— Kérem, én mint említettem, egy beadványt...

— Elnézést! — szólt közbe, és fölemelte a csörömpölő kagylót: — Már ebédidő van?... Nem, még nem érek rá, tudom, hogy kieszik belőle a húst a kedves kartársnők... Semmi... Ügyfél van nálam — lecsapta a kagylót, és hozzám fordult: — Tehát tetszett írni egy beadványt...

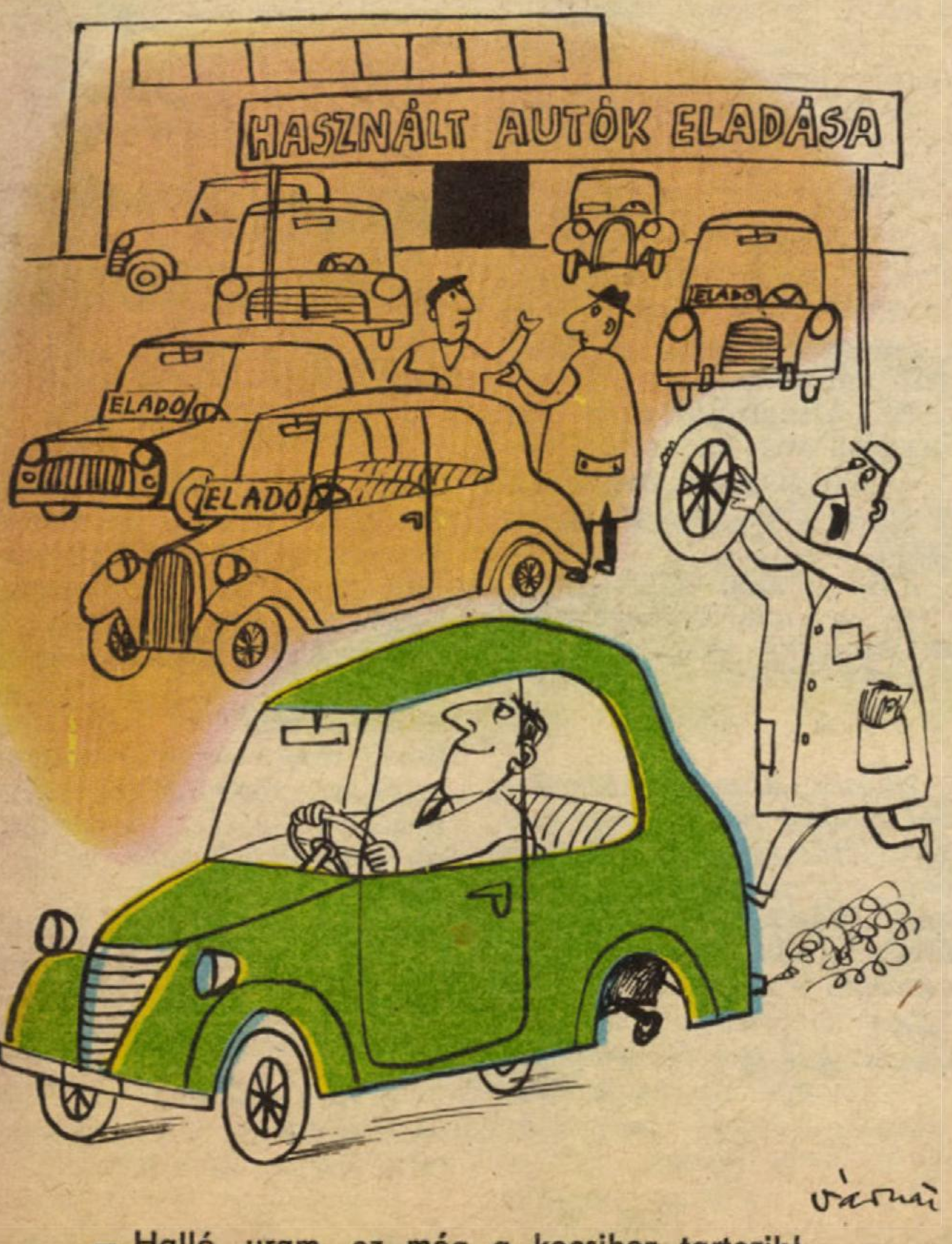
— Igen — mondtam —, de ez három hónapja volt, fél óra már igazán nem számít.

Amikor negyedkettőkor megjött az ebédelésből, átadtam neki az üzenetet, hogy a szomszédban várják Zuárd kartárs névnapi bulijára, s meggyőztem, hogy a meghívást nem illik visszautasítania.

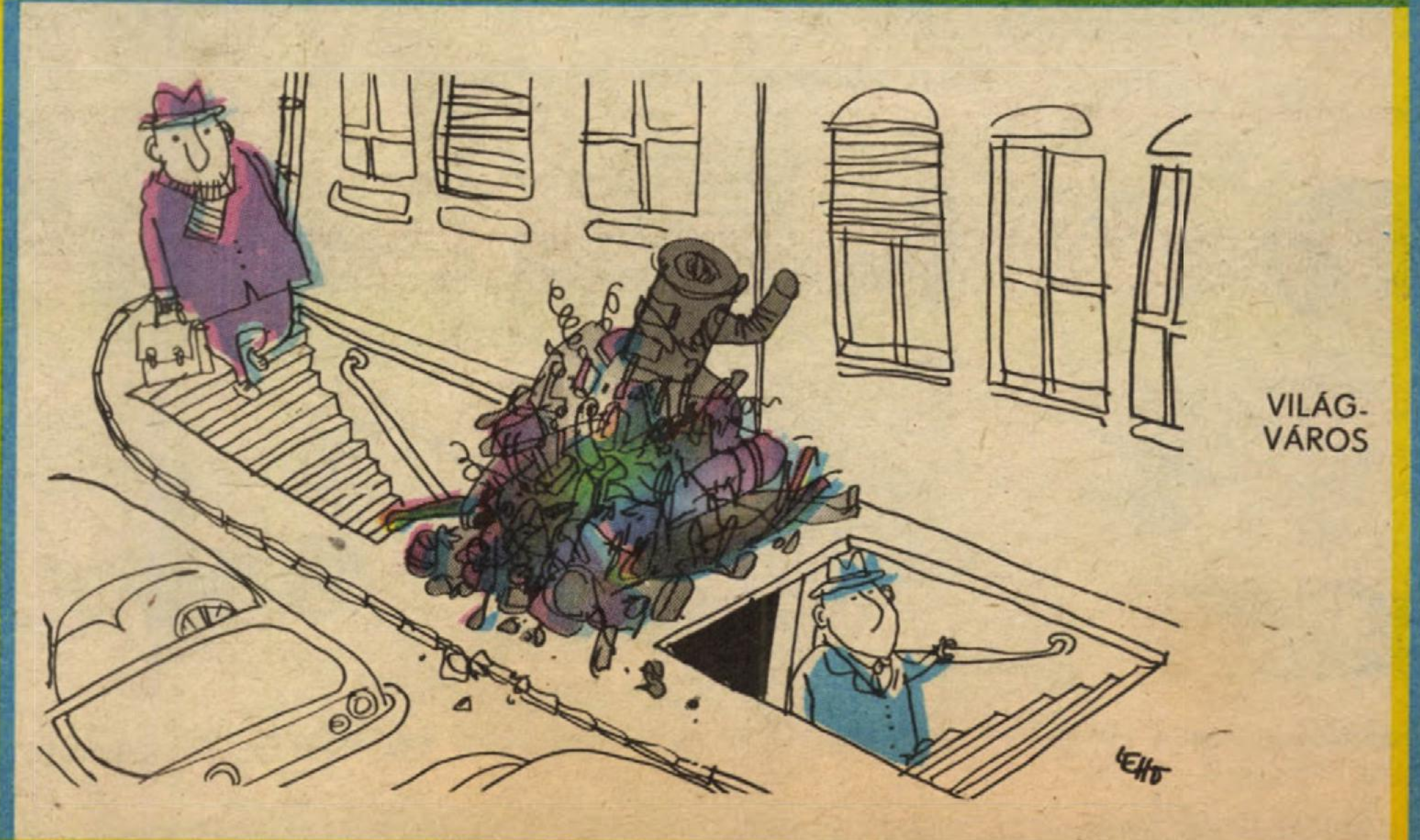
Átrohant egy percre, és fél ötkor jókedvűen megtért. Rendberakta az íróasztalát, és sietve öltözni kezdett, aztán egyszerre az ablakhoz ugrott.

— Úristen! Már itt van értem a férjem. — A karjára kapta a kabátját, fogta a táskáját, és akkor észrevett engem. Kedvesen, mint az első percben, rám mosolygott: — Ugye, megteszi, hogy bezárja az ajtót, és a kulcsot leadja a portásnak?

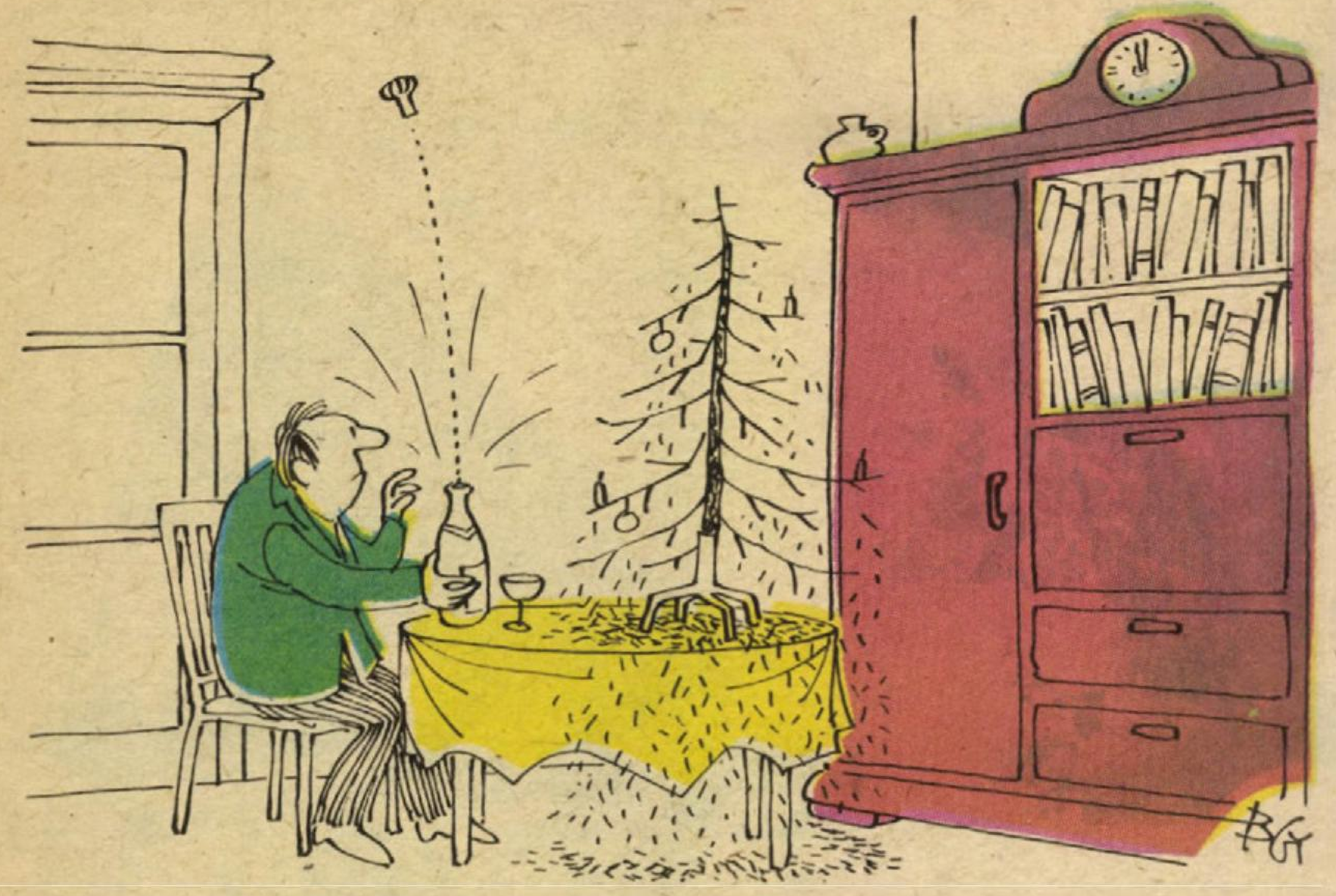
Sólyom László

— Halló, uram, ez még a kocsihoz tartozik!

VILÁG-VÁROS

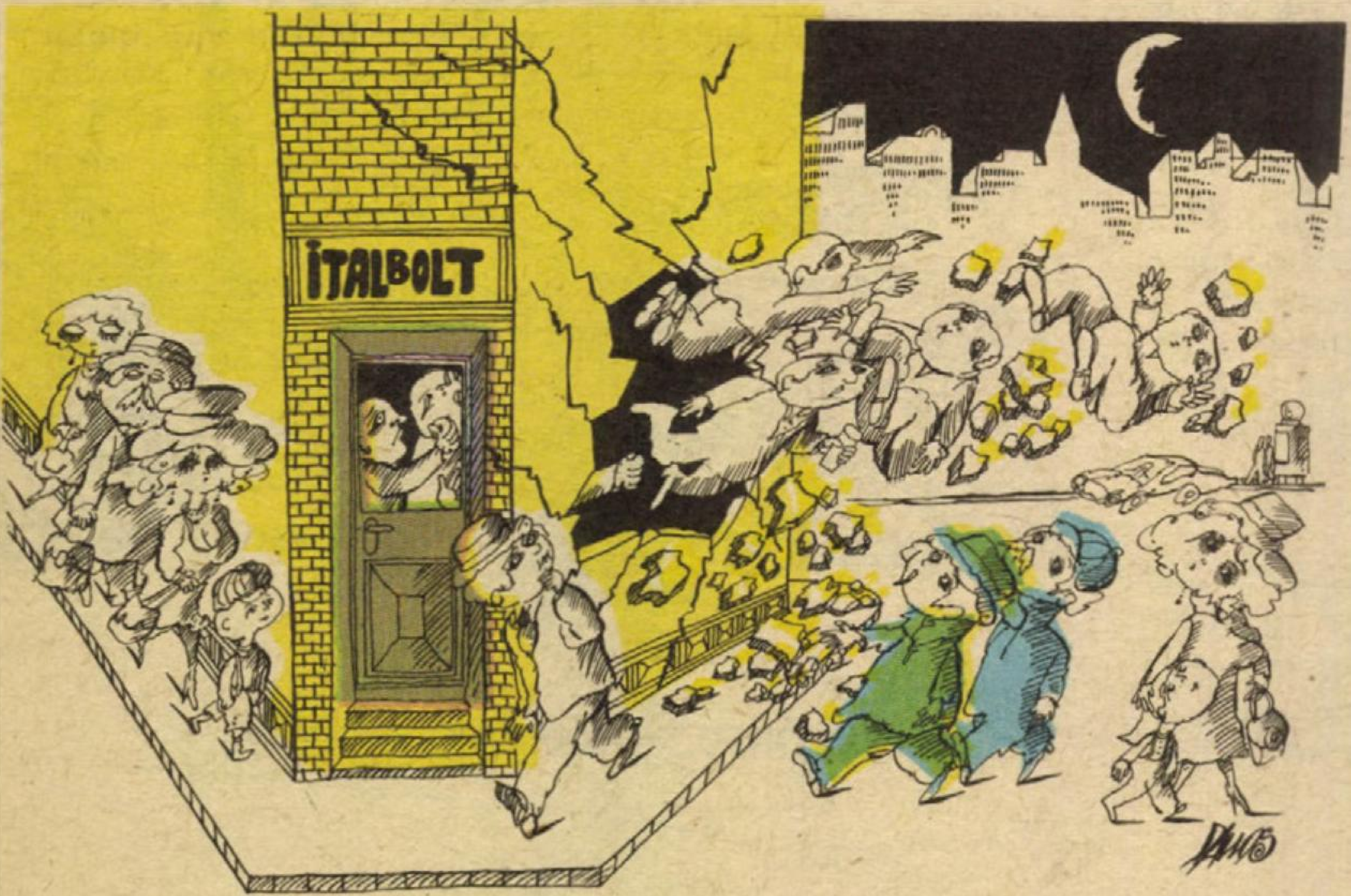
SZILVESZTERI MURI

— Pukk!!!

EGY SZEGÉNY KIS CSALÁDFŐ PANASZA

— Ezek az ünnepek minden év végén kifosztanak...

— Végre egy italbolt, itt iszunk egy fröccsöt...

BÚÉK

DR. POZSGAY IMRE

KULTURÁLIS MINISZTERNEK

Kívánjuk, hogy a közművelődési törvény nem ismerete senkit se mentesítsen a közműveltség alól.

Jó barát

— Szombaton lesz az esküvőm. Eljössz tanúnak?
— Természetesen, öregem. Én nem hagyom el a bajban a barátaimat!

Vendéglőben

A türelmetlen vendég így szól a pincérhez:
— Pincér, hozzon egy rostélyost. De közben a konyhából írjon néha, hadd tudjam, hogy még él...

SZILÁNKOK

SZÁLLODÁBAN

— Külön 30 forintot tetszik fizetni naponta. Ez a kötelező reggeli ára.

— De én csak egy vajas kiflit szoktam reggelizni.

— Kérem, a reggelit nem kötelező elfogyasztani, csak kifizetni kötelező.

— Rendben van, de szeretném, ha bevezetnék a szállodában a kötelező takarítást, a kötelező jó modort és a kötelező udvariasságot is...

MEGBOCSÁTÁS

Bélával nem szabad jót tenni, mert ez az egy, amit nem tud megbocsátani.

HÁKLIS VENDÉG

— Egy kocsonyát hozzon. De forrón!...

TÁRSALGÁS

— Kifogytunk a beszédtémából.

— Jó, akkor hallgassunk.

— De miről hallgassunk?

— Erről is egy kicsit, arról is egy kicsit...

KRIMISZERZŐ

— A bűnügyi történet végét írom már, de még most sem tudom, ki legyen a gyilkos?!

OSTOBA ÁLLÁSPONT

Nálunk szégyenkeznek — gyógyulás céljából — belépni az Alkoholelvonó Intézet kapuján. Kisebb szégyen tökrészegen kitántorogni egy italboltból.

KRITIKA

X. Y. született tehetségtelen, és tehetségtelenségét vasszorgalommal sikerült továbbfejlesztenie.

SEGÍTSÉG

A gonosz ember elvárja, hogy segítséget kérjenek tőle, mert olyan jólesik nemet mondania.

MAI IDŐK

— Elég jól fizetett állásom van ahhoz, hogy az édes páromnak ne kelljen dolgoznia. Maradj te csak otthon, mossál, főzzél, süssél, neveld a gyerekeinket, Lajoskám...

MUNKAERŐ

— Én nélkülözhetetlen munkaerő vagyok. Amióta elküldtek a vállalattól, nincs akit elriasztó példaképnek állítson az igazgató.

SZTK-BAN

— Doktor úr, álmatlanságban szenvedek.

— Jó, felírok magának valami könnyű altatót.

— Én semmiféle gyógyszert nem akarok szedni!

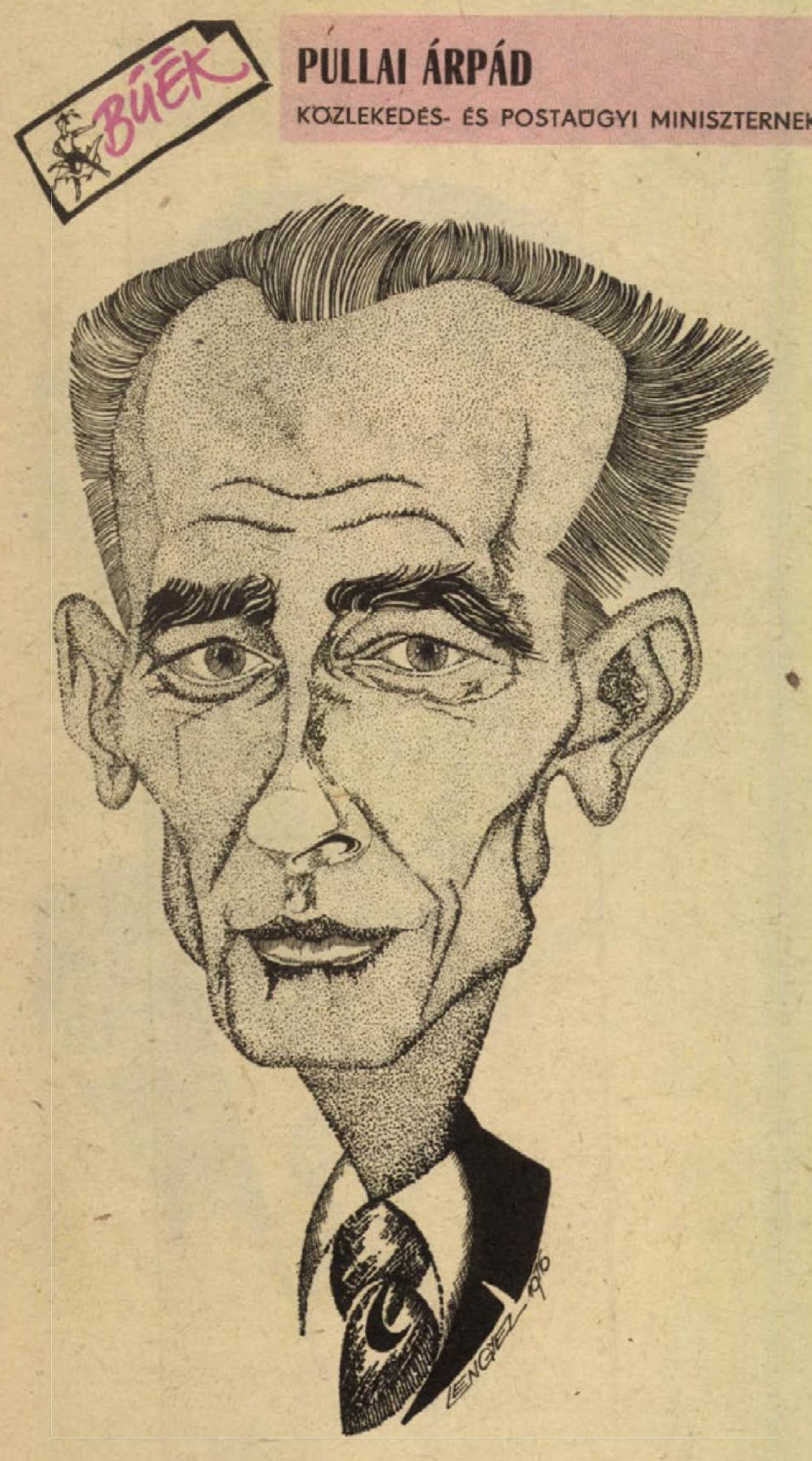
— Jó, akkor felírok magának néhány hatásos altatódalt.

TÜKÖR

X-nek van egy különös adottsága: ha tükörbe néz, akkor is csak a mások rútságát látja benne.

Galambos Szilveszter

PULLAI ÁRPÁD
KÖZLEKEDÉS- ÉS POSTAÜGYI MINISZTERNEK

Jókívánságainkat táviratban küldtük el, kívánjuk, hogy a táviratot még az idén megkapja.

AUTÓS MOSOLY

❶

— A férjemnek egész nap csak az autó jár a fejében.

— Örülj neki, legalább van egy olcsó garázsa.

❷

A nő vadonatúj autót vezet. Mellette egy fiatalember ül, aki észreveszi, hogy a kocsi 140 kilométeres sebességre gyorsult. Ijedten kérdi:

— Mindig ilyen gyorsan vezet?

— Dehogy! Most ültem először volán mellé.

❸

A Szaharában hétfő reggel megáll egy autó a beduinsátor előtt. Az utas megkérdi:

— Bocsánat, merre kell mennem a legközelebbi oázis felé?

— Mindig csak előre és csütörtök este forduljon jobbra.

❹

Az autós panaszkodik:

— Egymás után kétszer elvették a betétlapomat. Ha harmadszor is elcsíp a közlekedési rendőr, elveszik a vezetési engedélyemet. Jó nektek, gyalogosoknak!

— Nagy tévedés. Kétszer megbüntettek, mert pirosban mentem át a nagy forgalomban. Ha harmadszor elkap a rendőr, elveszi a cipőmet.

❺

— Szóval maga a volán mellé ült és megivott egy egész üveg rumot?

— Mit tehettem, kérem, elvesztettem az üveg dugóját.

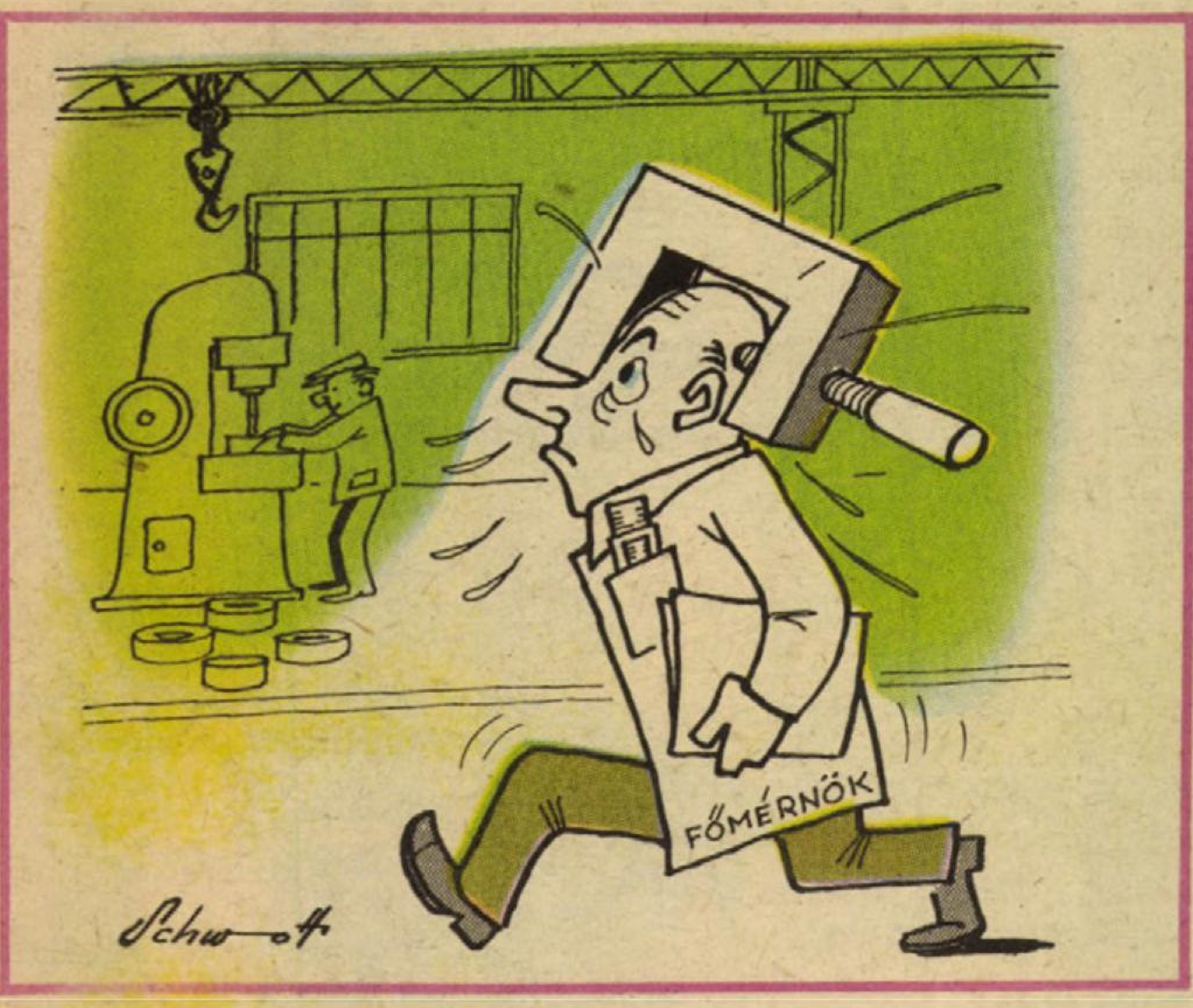
❻

— Olvastam, hogy New Yorkban minden öt percben elgázolnak egy embert.

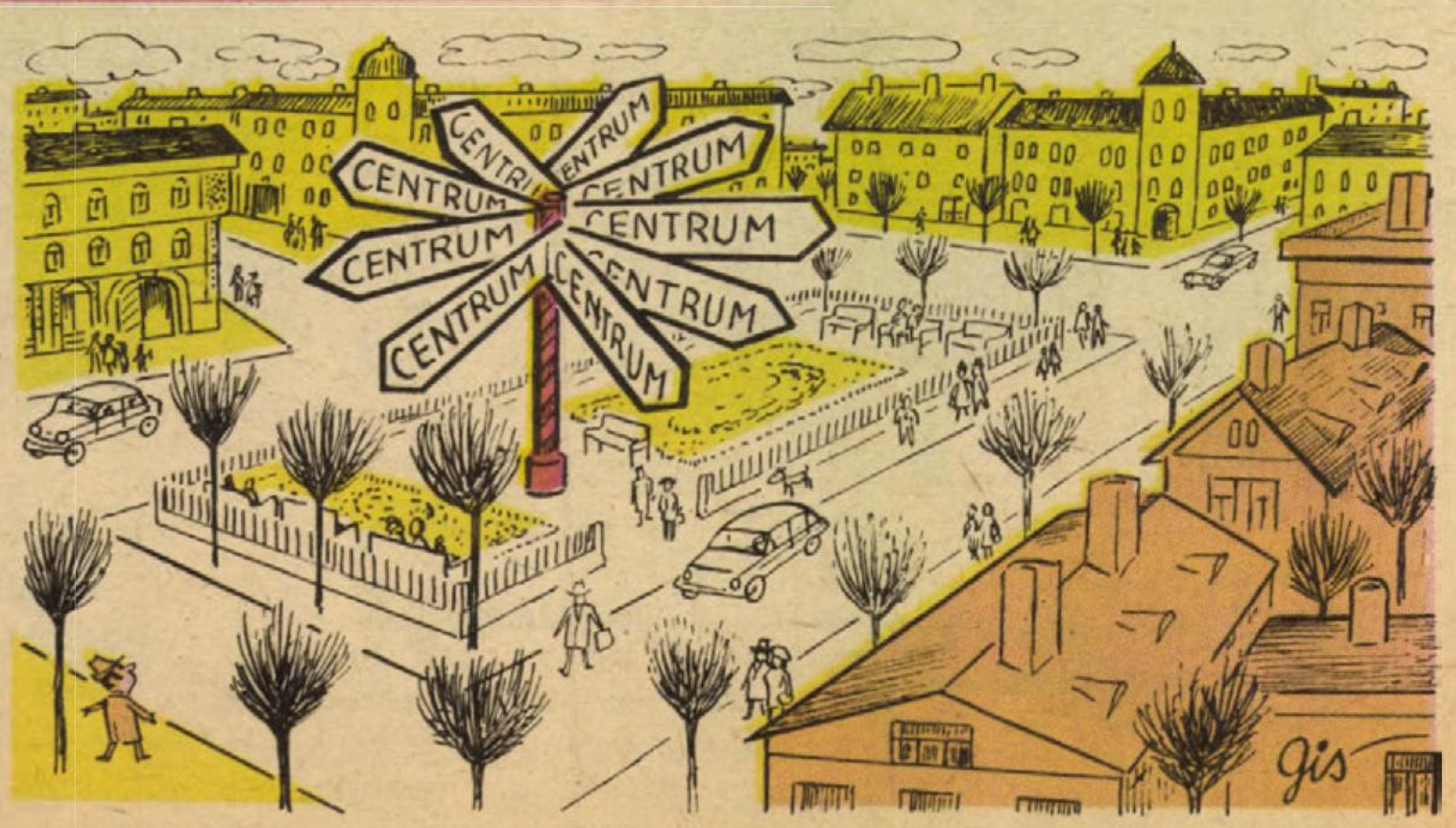
— Szegény ember. És hogyan bírja ki?

(—sti)

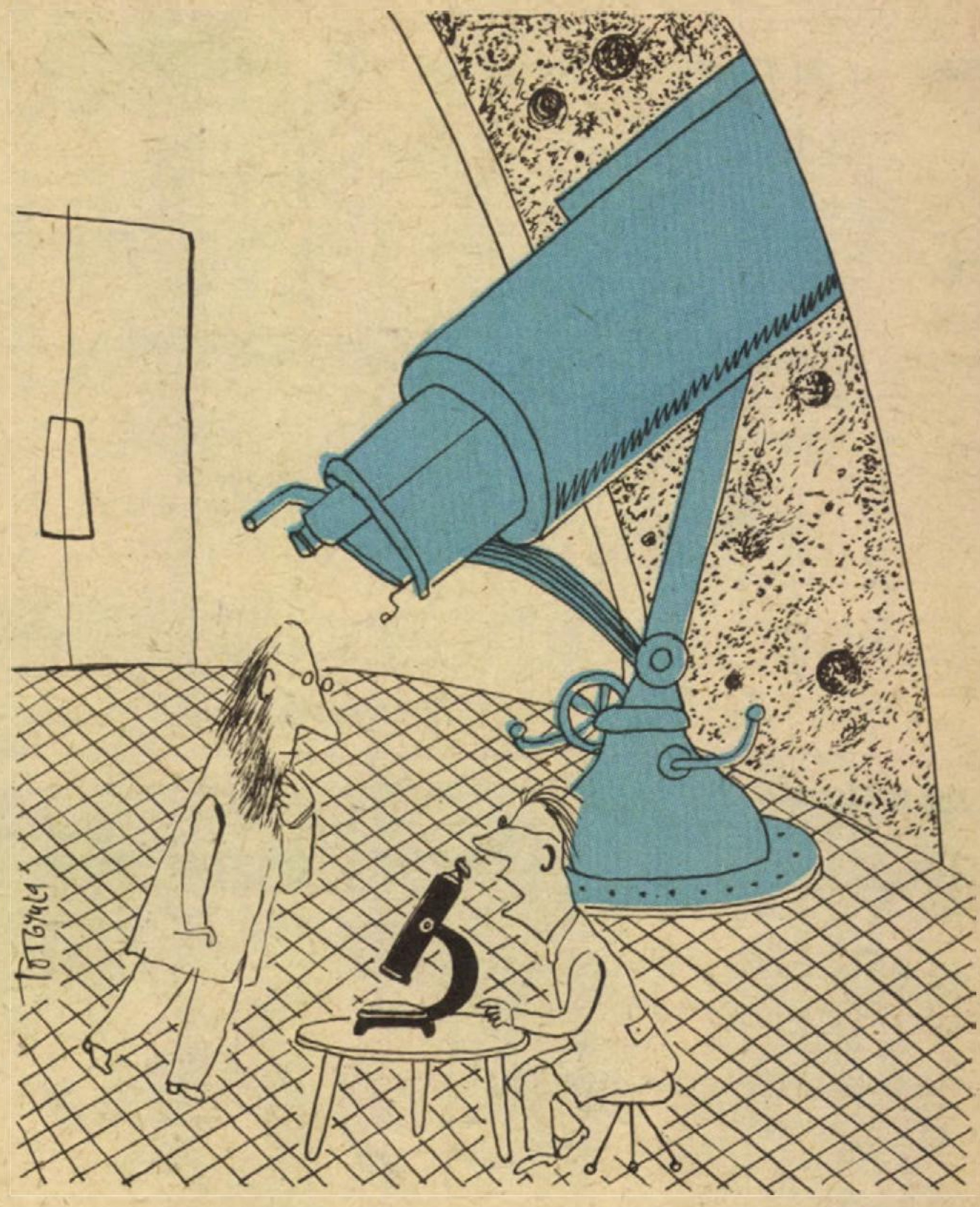
AZ UTOLSÓ NEGYEDÉVBEN

NAGYRAVÁGYÓ VÁROSKA

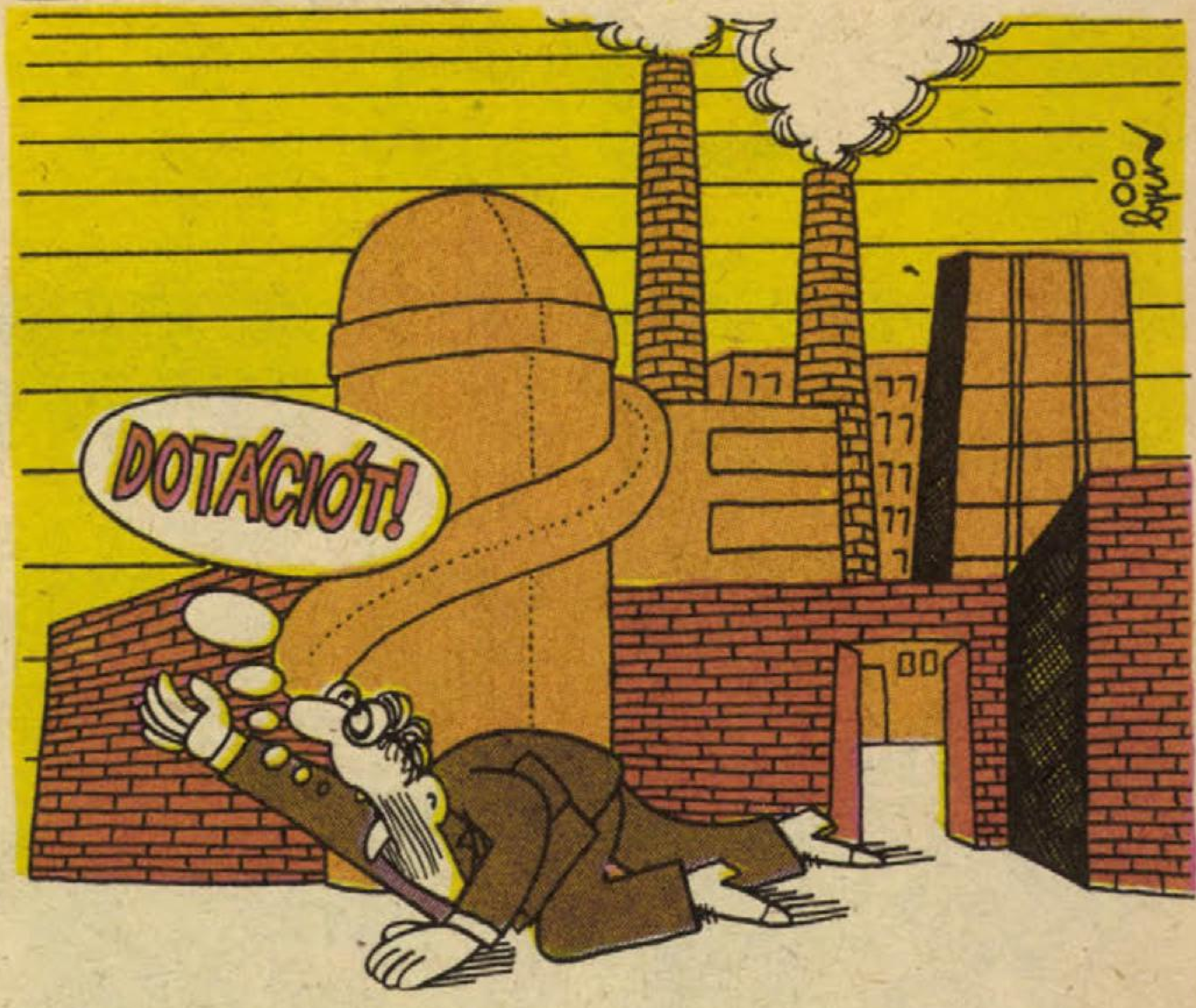

KIKAPCSOLÓDÁS

– Azt ajánlotta a pszichológusom, hogy esténként inkább foglalkozzam mikrobiológiával . . .

DEFICITES GYÁR

ÚJDONSÜLT LAKÁSTULAJDONOSOK

– Szilveszterkor ólomba öntöttük a házinénit.

LUDAS MATYI TÉVÉT NÉZETT

önkiszolgáló bírálat és még valami...

(Csináld magad.) Rádöbbentem, hogy fölösleges fáradozás a műsor bírálatát tv-kritikusokra és a közönségre bízni: leghelyesebb, ha *azt is* maga a tévé végzi el. Íme a legújabb: megjelenik a „The End" felirat *A szex és a hajadon* című amerikai film végén, s utána a bemondónő nem a következő műsort konferálja be, hanem közli: „Reméljük, jól szórakoztak ezen a *kedves, kellemes, kacagtató* vígjátékon." Egyszeri eset? Még ugyanazon nap este, a *Tűzmadár* című dán tévéfilm után nem a másnapi műsor ismertetésével kíván jó éjszakát, hanem előbb: „Ezzel az *érdekes és szép* filmmel mai műsorunk véget ért." Hát ez az! Ezt kellene tovább folytatni. Még részletesebb értékeléssel lekonferálni az egyes műsorokat, de ne csak dicsérőekkel. Milyen érdekes lenne például egy ilyen mondat: „Sajnáljuk, hogy ezzel az unalmas filmmel raboltuk az idejüket, de éppen nem volt más a raktáron!" Vagy már előzetesen: „A most következő műsort annak sem ajánljuk, aki nagyon ráér. Ennél a korai lefekvés is többet ér!" Ezzel párhuzamosan pedig meg lehet szüntetni a tévékritikát a sajtóban. Esetleg rendeletileg.

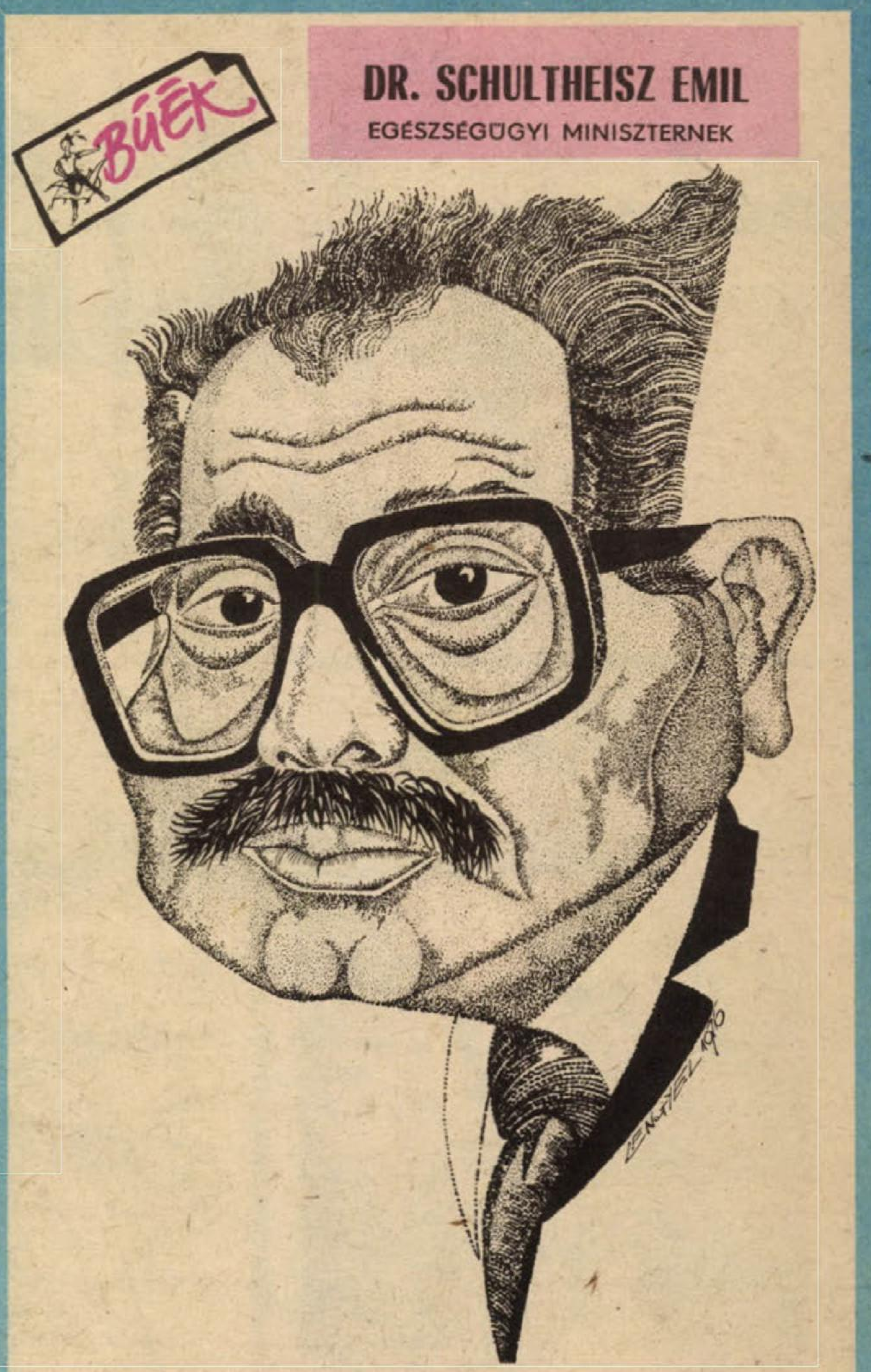
Igaz, van egy másik lehetőség is. Mint eddig, a bemondók a műsorok be- és lekonferelására korlátozzák tevékenységüket és tartózkodjanak azok értékelésétől.

Lehet, hogy maradiság, de számomra ez a második változat a rokonszenvesebb.

(A bírálat foganata.) Nemrégiben szóvá tettük e hasábokon, hogy képernyőnkön szaporodnak a pöszén beszélő riporterek. Megnyugtató, hogy a Szabadság téren hallgatnak a sajtóra, bírálatunknak volt foganata! Legutóbb egy külföldön lejátszódó, fontos politikai esemény tudósítására egy, a képernyőn eddig még nem szerepelt riportert küldtek ki. Nem volt pösze, nem sziszegte el az s betűket.

Raccsolt.

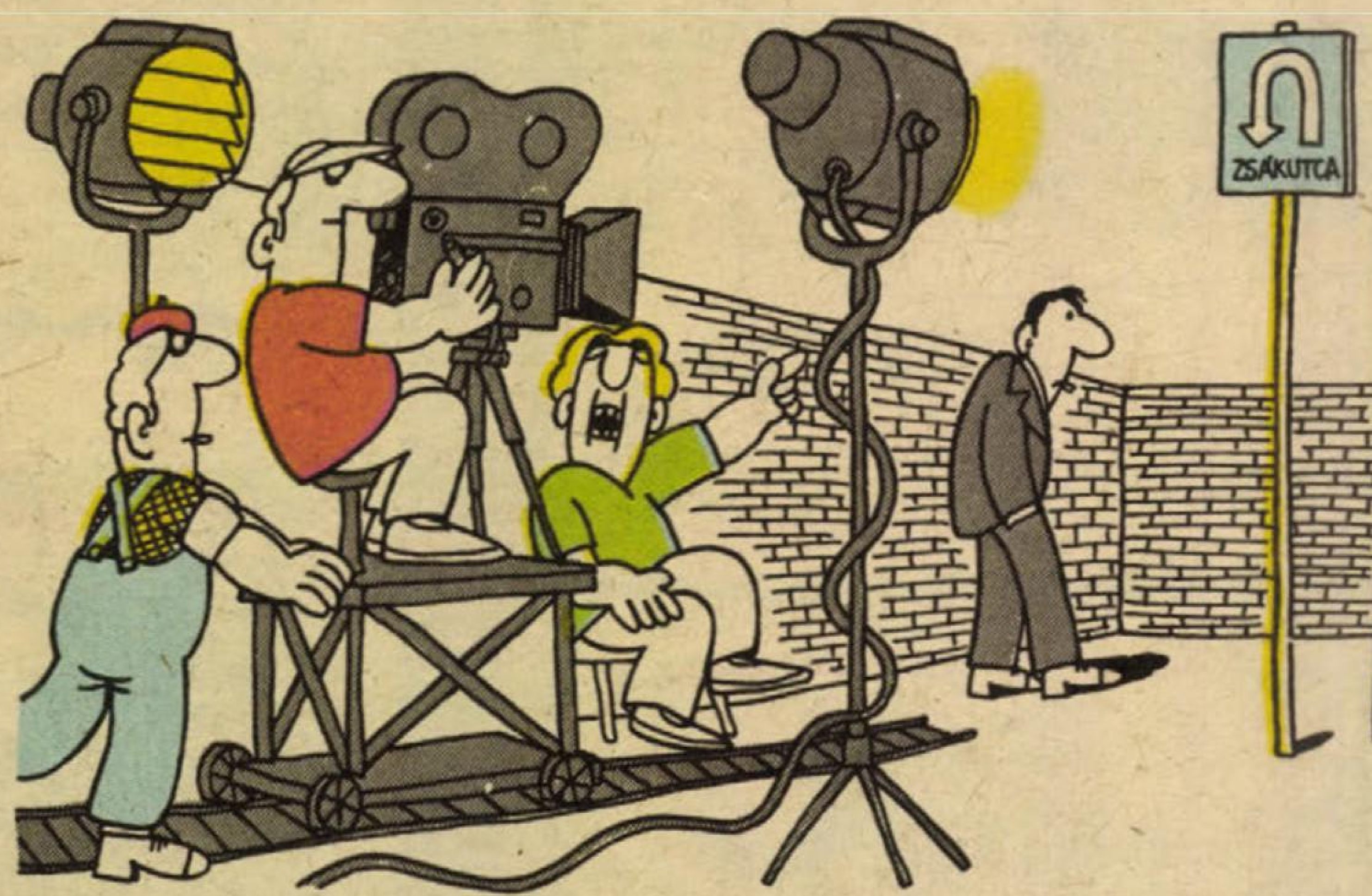
Barabás Tamás

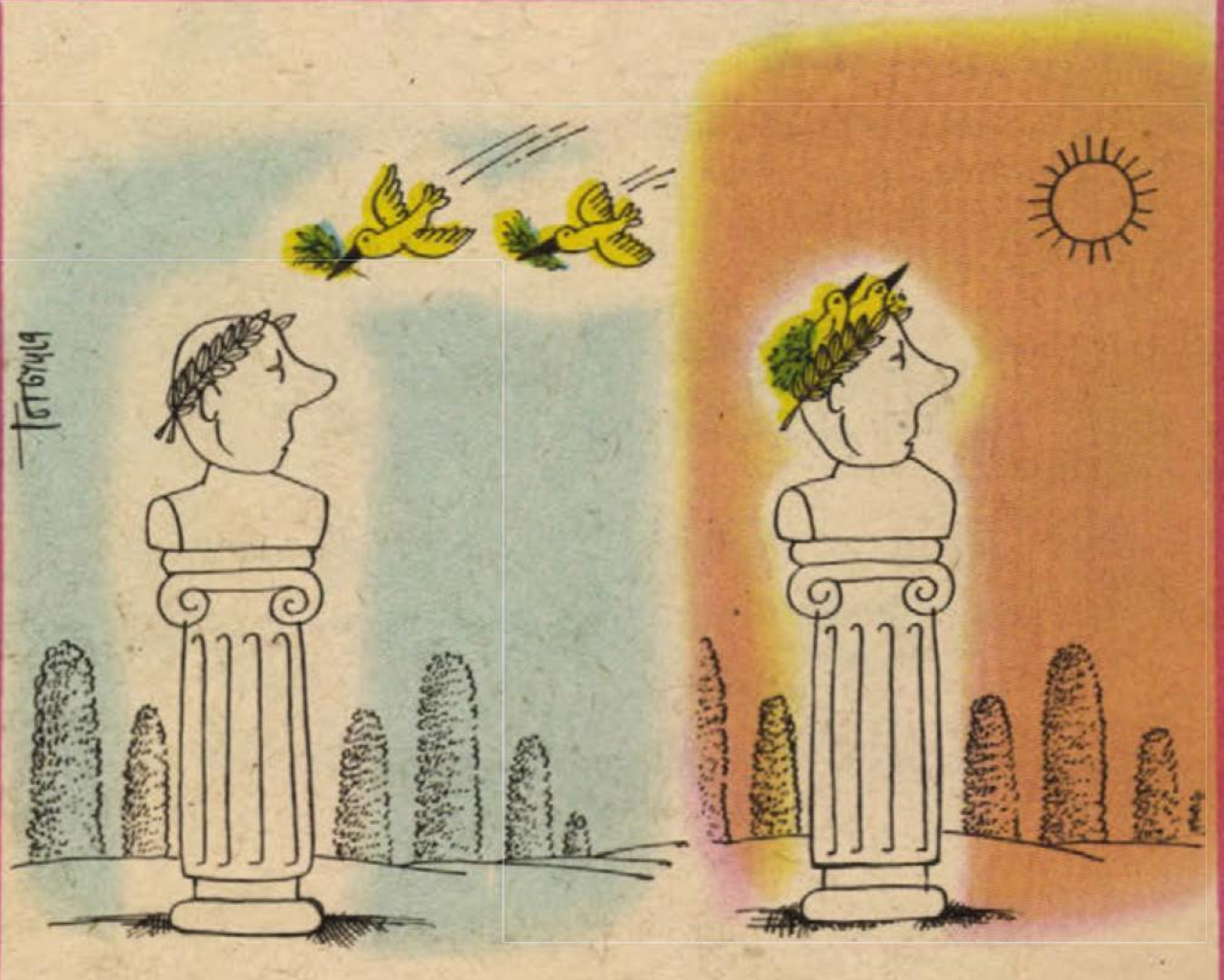
Idézzen elő bérfeszültséget az egészségügyi dolgozók magas fizetése, valamint legyen világhírű a magyar kórházi koszt is.

A portré-karikatúrákat Lengyel Gyula rajzolta

FORGATÁS

PRAKTIKUS MADARAK

BOSSZÚ

A londoni munkaközvetítők egyikébe berobban egy férfi, és megkérdi a tisztviselőtől:

— Mondja, uram, maga az, aki a feleségemnek első osztályú szakácsnőt ajánlott?

— Igen. Mi történt, uram?

— Semmi sem történt, de máris veszi szépen a kabátját, uram, velem jön, elkölteni az ebédet!

Aszongyák,

hogy oroszlánfókák idomításával kísérletezik az USA haditengerészete, ezeket az állatokat a tengerfenékre merült rakéták felkutatására akarják felhasználni.

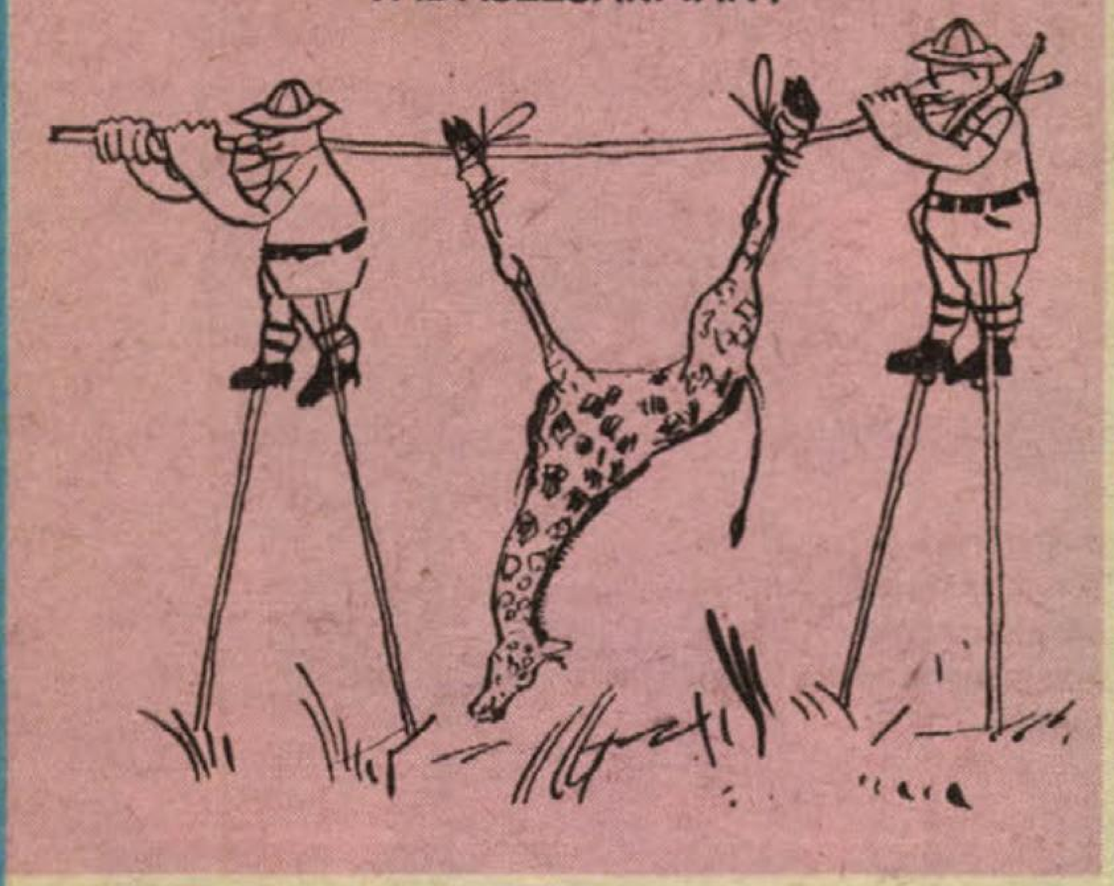
Nem hiszem, hogy akadna olyan sznob fóka, amelyik büszkén pederné a fókabajuszát erre a hírre — ez alkatilag is nehéz lenne a fóka számára —, sőt attól tartok, hogy az idegesebb természetű fókák kissé aggodalmasan tekintenek a dolog elé, mert lehetséges ugyan, hogy a fóka is anyagias és szeret keresni, de semmi esetre sem rakétát, bár nem vagyok zoológus, úgy gondolom, hogy a fóka jobban fél a rakétától, mint a rakéta a fókától, nem bánom, tessék gyávának tartani, de nem szeretnék rakétakereső fóka lenni, igaz, rakéta se szeretnék lenni, elképzelhető persze, hogy a rakétakeresésre küldött ravasz fóka a munkaideje alatt nem rakétát keres, hanem halat, mert a halat meg lehet enni, de a rakétát nem, s a fóka gondolatban azt mondja megbízóinak, hogy a rakétájukat egyék meg maguk, mert a fóka nincs abban a kellemes helyzetben, hogy boltban vegye a halat, s ha ott véletlenül nem kap, nem írhat panaszos levelet a lapoknak, mert nincs keze, különben is lehet, hogy mindez tárgytalan, mert az élelmes és némi összeköttetéssel rendelkező fóka felkeresi egy befolyásos ismerősét és azt mondja:

— Nem lehetne a rakétakeresés helyett inkább valami hivatali beosztást kapni a Pentagonban?

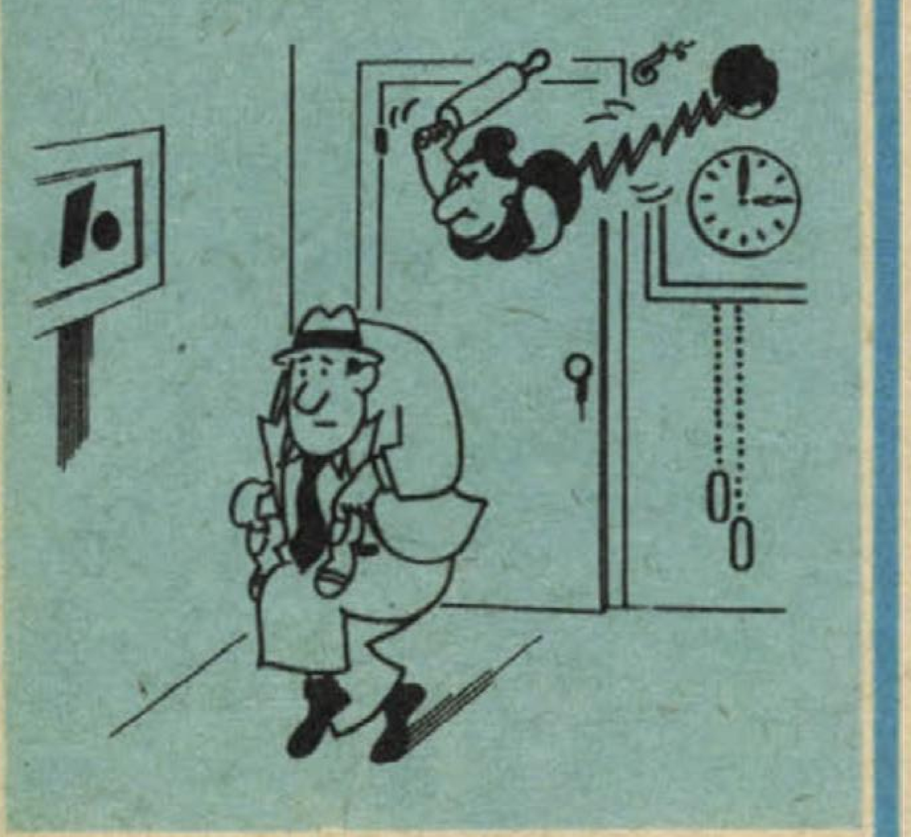
(gergely)

Import humor

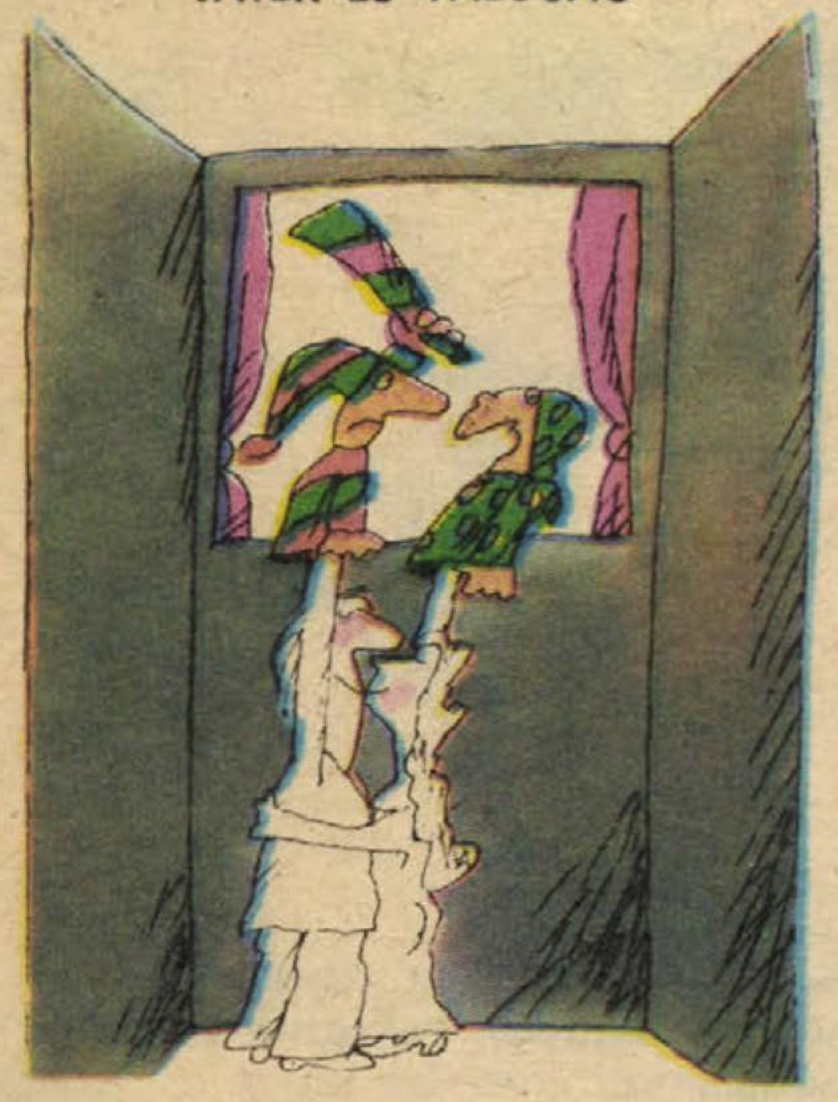
VADÁSZZSÁKMÁNY

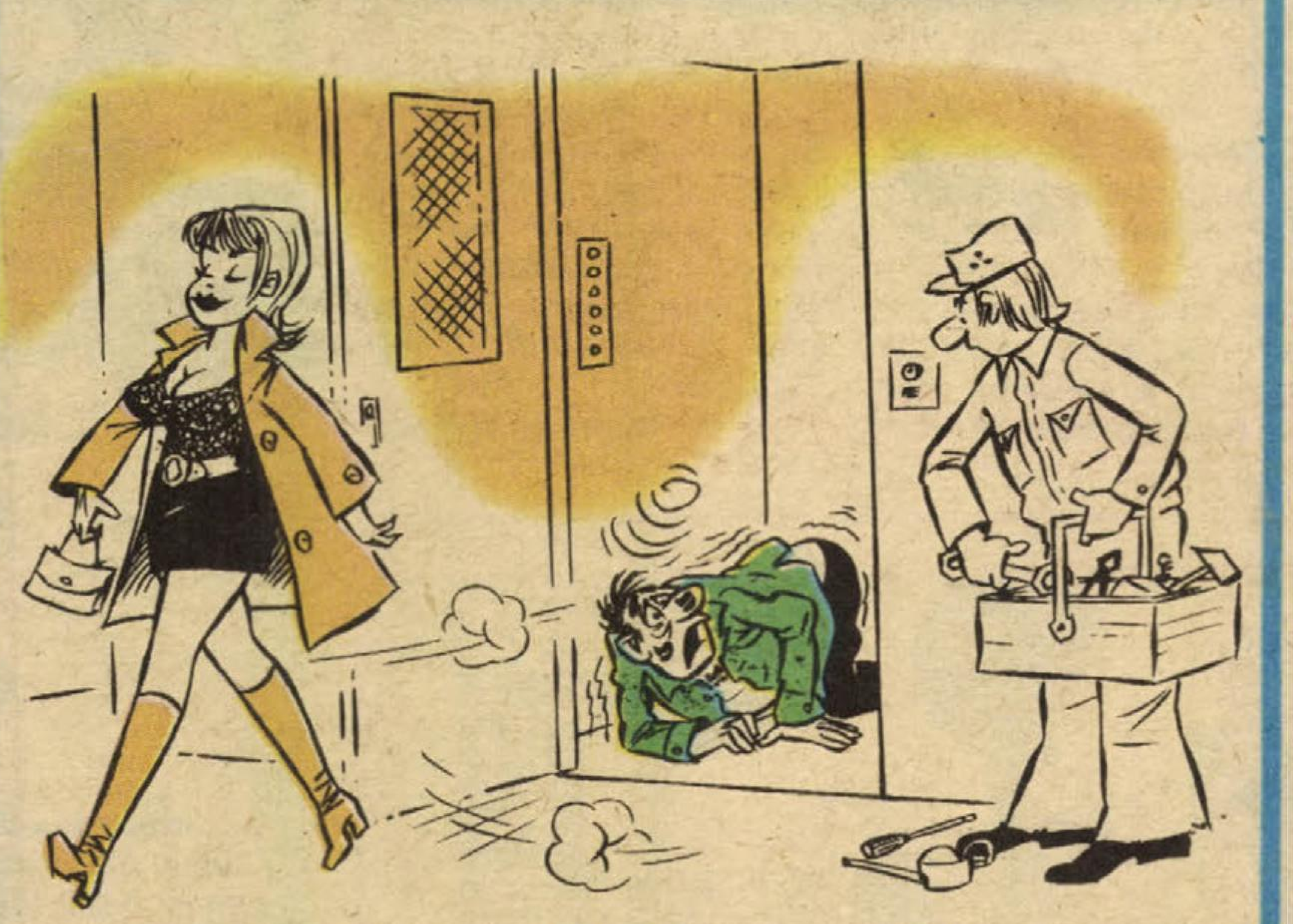

KÉSŐI HAZATÉRÉS

JÁTÉK ÉS VALÓSÁG

– Ember, nem tudta egy kicsit hamarabb megjavítani ezt az átkozott liftet?

TÜCSÖK és BOGÁR

Fantasztikus, milyen iramban fejlődik ez a Duna menti község!
(Kardos László felvétele)

Közületek,
magángépkocsivezető-tulajdonosok,
FIGYELEM!

Sofőr, mint személyi tulajdon?
(A Népszava hirdetései között fedezte fel Merényi Géza)

Pátzay Béla kitüntetése

Sok évtizedes közéleti és kiemelkedő művészi tevékenysége elismeréséül *Pátzay Pál* kétszeres Kossuth-díjas, kiváló művész szobrásznak ítélték oda az idén a Magyar Nép-

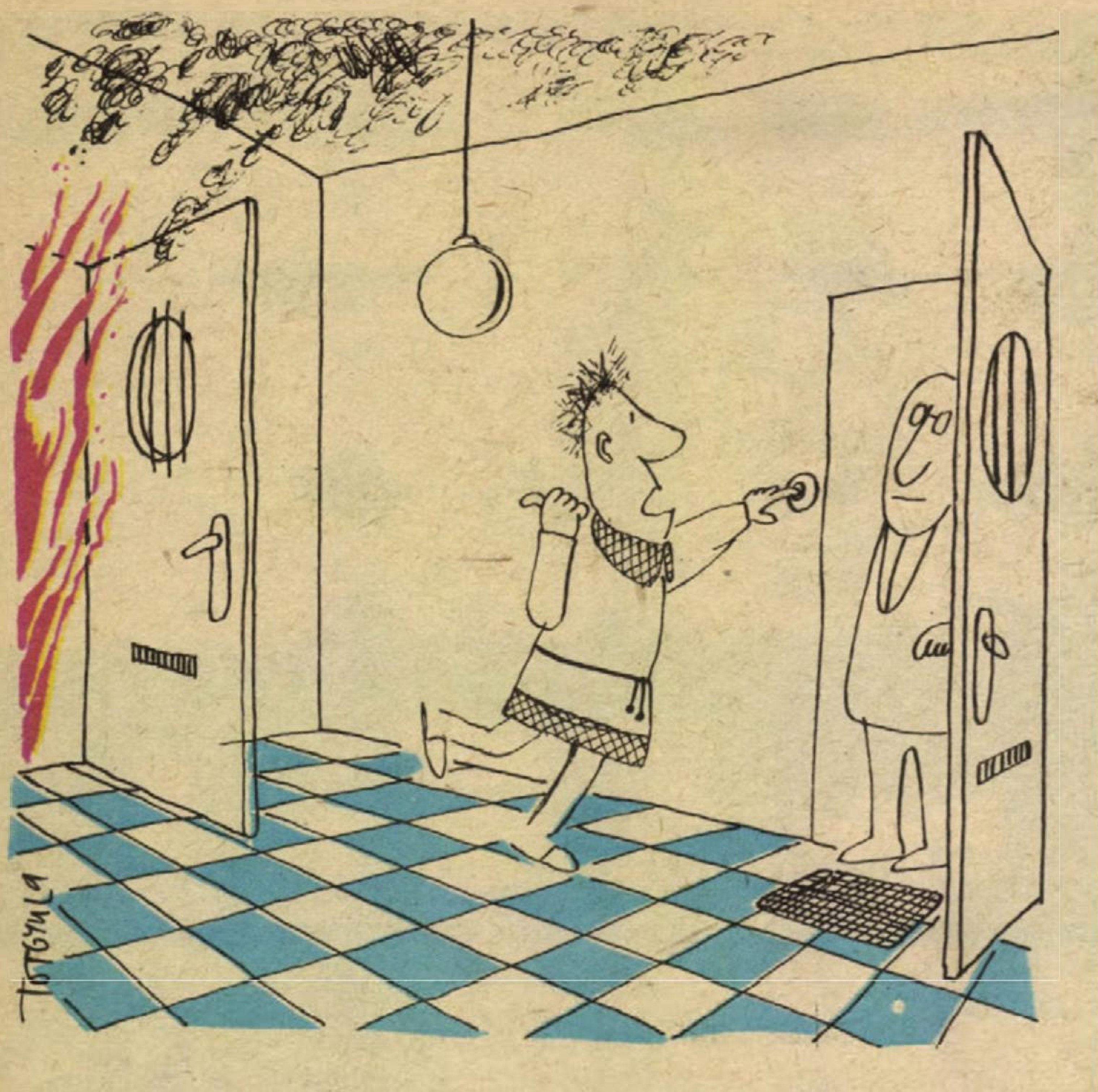
Ez meg hogyan jöhetett össze?!

(A Népszavában fedezte fel Erdélyi Sándor)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsökbogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Sok „idegen" jár az éjszakában?
(Szekszárdon fotózta Cser Zoltán)

– Szomszéd úr, megnézhetném maguknál a második félidőt?...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI ...

Egy izgatott hölgy fut oda a rendőrhöz:

— Kérem, azonnal kapja el azt a férfit! Képzelje, meg akart csókolni!

— Na és, miért olyan sürgős az magának? Jöhet egy másik még!

Ludas Matyi

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Árkus József

Főszerkesztő-helyettes: Mikes György

Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc

Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14.
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718

Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3.
Postacím: 1959 Bp. Tel.: 343-100, 142-220

•

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a helyi (Budapesten a kerületi) kézbesítő postahivatalokban és a kézbesítőknél. Előfizetési díj 1 hónapra 7,50 Ft. ¼ évre: 22,50 Ft.

Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
76.2308/2-53 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78.

Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25 504

Nincs titok

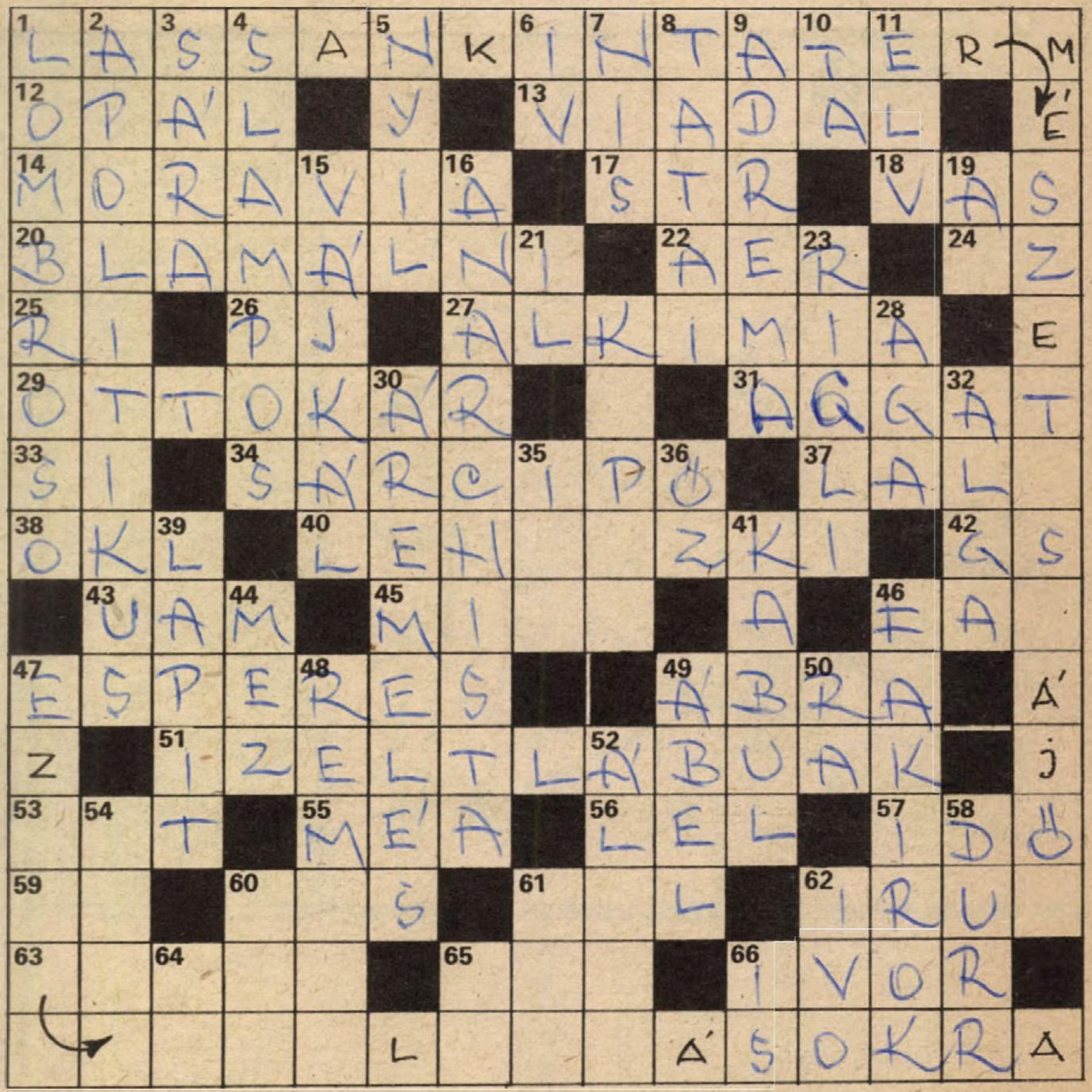
Whistler angol festőművész legszívesebben a Themsét festette, számos képe ábrázolta a folyót ködben, napfényben, viharban. — Kérlek — hízelgett a művésznek egyik barátja — ma reggel a Themse partján sétáltam, a levegő pontosan olyan átlátszóan tiszta volt, mint a képeiden!
— Igen, igen — bólogatott a nem túlságosan szerény festő és hozzátette:
— vízszintes 1. — függőleges 47. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb január 3-ig erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők között háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

12. A kovafélékhez tartozó áttetsző ásvány
13. Lovagi torna
14. Világhírű olasz író
17. ... adivarius
18. Kossuth-díjas költőnk (István)
20. Kínos helyzetbe hozni, szégyent hozni rá
22. Görög levegő
24. Névelő
25. R. I.
26. P. J.
27. Középkori titkos tudomány
29. Két cseh király uralkodott ezen a néven
31. Felfüggeszt
33. A szilícium vegyjele
34. Latyakos időben jó szolgálatot tesz
37. Becézett Lajos
38. Rövidített oklevél
40. A Ludas Matyi egyik karikaturistája
42. G. S.
43. U. A. M.
45. Népszerű olasz táncdalénekesnő
46. Testrész
47. Az egyházmegye élén áll
49. Szöveget illusztrál
51. Az állatvilág fajokban leggazdagabb törzse
53. Amikor a nap már leszállt
55. M. É. A.
56. A koránkelő aranyat
57. Gyorsan múlik
59. K. Z.
60. Titokban figyel
61. L. S. L.
62. Spanyol város
63. Könnyekre fakaszt
65. Igekötő és lóversenyműszó
66. Ritka férfinév

FÜGGŐLEGES

1. Olasz orvos, a büntetőjog antropológiai irányzatának megalapítója
2. Akit nem érdekel például a nemzetközi helyzet
3. Ábrahám felesége volt
4. Nem erénye a rendszeretet
5. Ősi fegyver
6. Papiros mértékegysége
7. Jugoszláviai város
8. Egy Komárom-megyei városból való
9. Címíró gép
10. A tantál jele
11. Nézet, jelentékeny kérdésben
15. Huzamosabb ideig turkál valamiben
16. Mindenféle rend elszánt ellensége
19. Azonos betűk
21. Olasz névelő
23. Zárféleség
28. Hajdani török rang
30. Napjaink gyakori kereskedelmi jelensége
32. Tengeri hínár
35. Anyagi részecske
36. Szelíd állat
39. Gyáván meghúzza magát valahol
41. Afganisztán fővárosa
44. Futballista öltözéke
46. Bűvészkedő indiai koldusok
48. Kedveli a magányt
49. Káin áldozata
50. Helyrag
52. Ravasz hamisság
54. Újkori köszönés
58. Hangutánzó szó (lövés, robbanás)
60. ... Vegas
61. Férfinév
62. Kocsma egyik helyisége
64. K. C.
65. Szabadsághősünk monogramja
66. Szintén

CIVAKODÁS UTÁN

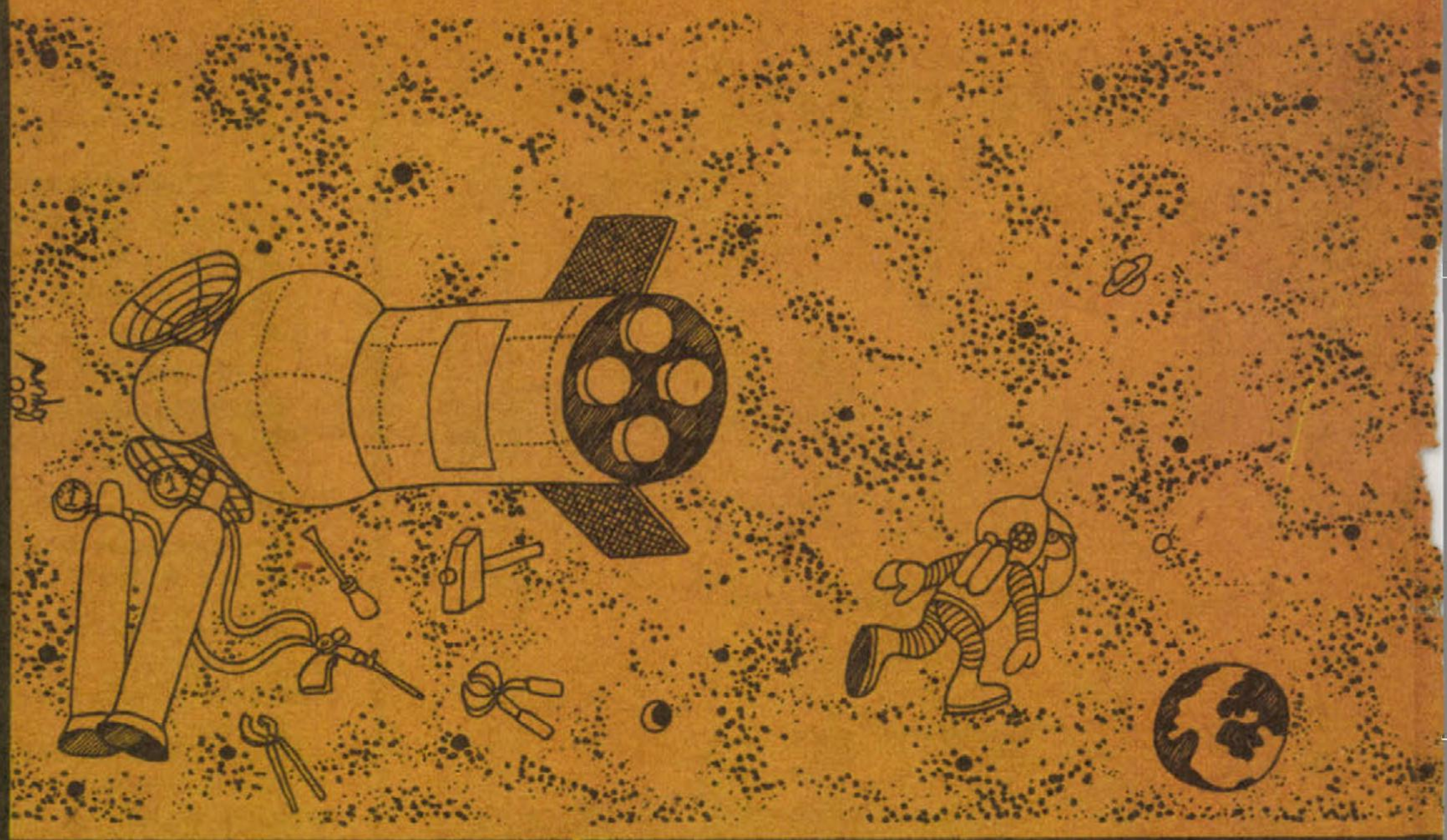
című keresztrejtvényünk megfejtése:

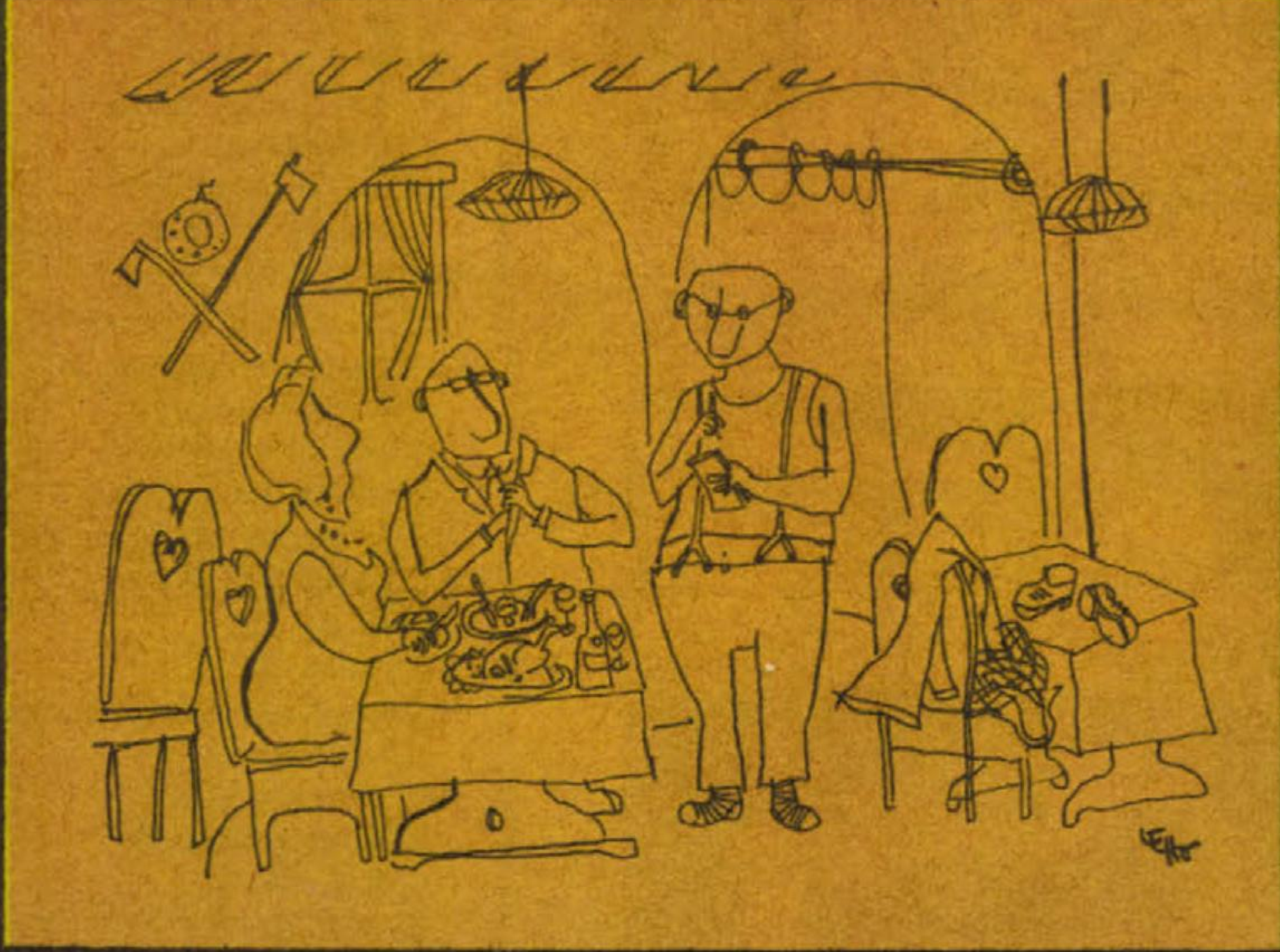
— Mért nem megy azonnal ügyvédhez?
— Majd ha az uram kijön a kórházból.

100—100 forintot nyert:

Mezei Márton, 2120 Dunakeszi, Attila u. 1.
Marsi Gáborné, 2011 Budakalász, Gyár u. 7.
Gergely Zsigmond, 1066 Bp., Zichy J. u. 35.
A nyereményeket postán küldjük el.

FÄJRONT

Hegedűs
Balázs-Piri
Várnai
Lehoczki
Dallos
Brenner
Sajdik

